

▼B**DIREKTIVA 2008/98/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 19. novembra 2008

o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv

(Besedilo velja za EGP)

POGLAVJE I

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

▼M4*Člen 1***Predmet urejanja in področje uporabe**

Ta direktiva določa ukrepe za varstvo okolja in zdravja ljudi s preprečevanjem ali zmanjševanjem nastajanja odpadkov, škodljivih vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi ter z zmanjševanjem celotnega vpliva uporabe virov in izboljšanjem učinkovitosti takšne uporabe, kar je nujno za prehod na krožno gospodarstvo in za zagotavljanje dolgoročne konkurenčnosti Unije.

▼B*Člen 2***Izvzetje iz področja uporabe**

1. Iz področja uporabe te direktive se izvzamejo:

- (a) plinasti izpusti v ozračje;
- (b) tla (*in situ*), vključno z neizkopanim onesnaženim delom tal, in zgradbe, trajno povezane s tlemi;
- (c) neonesnaženi del tal in drug naravno prisoten material, izkopan med gradbenimi deli, kadar se bo ta material zagotovo uporabil za gradnjo v svojem prvotnem stanju na mestu, kjer je bil izkopen;
- (d) radioaktivni odpadki;

▼C4

(e) deaktivirani eksplozivi;

▼B

(f) fekalne snovi, če niso zajete z odstavkom 2(b), slama in drugi naravni nenevarni kmetijski ali gozdarski materiali, ki se uporabljajo pri kmetovanju, v gozdarstvu ali za pridobivanje energije iz takšne biomase s postopki ali metodami, ki ne škodujejo okolju ali ogrožajo zdravja ljudi.

2. Iz področja uporabe te direktive se v obsegu, ki ga ureja druga zakonodaja Skupnosti, izvzamejo:

(a) odpadne vode;

▼C4

(b) živalski stranski proizvodi, vključno s predelanimi proizvodi, ki jih zajema Uredba (ES) št. 1774/2002, razen tistih, ki so namenjeni za sežig, odlaganje ali uporabo v obratu za pridobivanje bioplinov ali obratu za kompostiranje;

▼ C2

- (c) trupla živali, ki so poginile drugače kot z zakolom, vključno z živalmi, ki se jih pokonča zaradi izkoreninjenja kužnih živalskih boleznih, in ki se jih odstrani v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002;

▼ B

- (d) odpadki, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju, bogatenju in skladiščenju mineralnih surovin in obratovanju kamnolomov, ki jih zajema Direktiva 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ⁽¹⁾;

▼ M4

- (e) snovi, ki so namenjene za uporabo kot posamična krmila, kot so opredeljena v točki (g) člena 3(2) Uredbe (ES) št. 767/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ in ne sestojijo iz živalskih stranskih proizvodov ali jih ne vsebujejo.

▼ B

3. Brez poseganja v obveznosti po drugi ustrezni zakonodaji Skupnosti, se iz področja uporabe te direktive izvzamejo sedimenti, ki se jih premešča znotraj površinskih voda za namen upravljanja voda in vodnih poti ali preprečevanja poplav ali blažitve posledic poplav in suše ali izsuševanja tal, če se dokaže, da so sedimenti nenevarni.

4. S posameznimi direktivami se lahko za določene primere določijo posebna pravila o ravnanju z določenimi skupinami odpadkov ali pa dopolnijo tista iz te direktive.

*Člen 3***Opredelitev pojmov**

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „odpadek“ pomeni vsako snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže ali namerava ali mora zavreči;
2. „nevaren odpadke“ pomeni odpadke, ki kaže eno ali več nevarnih lastnosti iz Priloge III;

▼ M4

2a. „nenevaren odpadke“ pomeni odpadke, ki ni zajet v točki 2;

2b. „komunalni odpadki“ pomeni:

- (a) mešane odpadke in ločeno zbrane odpadke iz gospodinjstev, ki vključujejo papir in karton, steklo, kovine, plastiko, biološke odpadke, les, tekstil, embalažo, odpadno električno in elektronsko opremo, odpadne baterije in akumulatorje in kosovne odpadke, vključno z vzmetnicami in pohištvo;

⁽¹⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 15.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 767/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o dajanju krme v promet in njeni uporabi, spremembi Uredbe (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Direktive Sveta 79/373/EGS, Direktive Komisije 80/511/EGS, direktiv Sveta 82/471/EGS, 83/228/EGS, 93/74/EGS, 93/113/ES in 96/25/ES ter Odločbe Komisije 2004/217/ES (UL L 229, 1.9.2009, str. 1).

▼ M4

- (b) mešane odpadke in ločeno zbrane odpadke iz drugih virov, kadar so po naravi in sestavi podobni odpadkom iz gospodinjstev;

Komunalni odpadki ne vključujejo odpadkov iz proizvodnje, kmetijstva, gozdarstva, ribištva, greznic, kanalizacije in čiščenja odplak, vključno z blatom iz čistilnih naprav, izrabljenih vozil ali gradbenih odpadkov in odpadkov iz rušenja objektov.

Opredelitev tega pojma ne posega v razdelitev pristojnosti za ravnanje z odpadki med javne in zasebne akterje;

- 2c. „gradbeni odpadki in odpadki iz rušenja objektov“ pomeni odpadke, ki nastanejo pri gradnji in rušenju;

▼ B

3. „odpadna olja“ pomenijo vsa mineralna ali sintetična maziva ali industrijska olja, ki so postala neustrezna za prvotno predvideno uporabo, kot so izrabljena motorna olja in olja prestavnih mehanizmov ter mazalna olja, olja za turbine in hidravlična olja;

▼ M4

4. „biološki odpadki“ pomeni biorazgradljive odpadke z vrtov in iz parkov, odpadno hrano in kuhinjske odpadke iz gospodinjstev, pisarn, restavracij, trgovin na debelo, menz, gostinskih dejavnosti in trgovin na drobno ter primerljive odpadke iz obratov za predelavo hrane;

- 4a. „odpadna hrana“ pomeni vso hrano, kot je opredeljena v členu 2 Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ki je postala odpadek;

▼ B

5. „povzročitelj odpadkov“ pomeni vsakogar, katerega delovanje povzroča nastajanje odpadkov (izvirni povzročitelj odpadkov) ali vsakogar, ki izvaja predobdelavo, mešanje ali druge postopke, ki spreminjajo lastnosti ali sestavo teh odpadkov;

6. „imetnik odpadkov“ pomeni povzročitelja odpadkov ali fizično ali pravno osebo, ki ima odpadke v posesti;

7. „trgovec“ pomeni vsako podjetje, ki je odgovorno za nakup in naknadno prodajo odpadkov, vključno s tistimi trgovci, ki odpadkov fizično nimajo v posesti;

8. „posrednik“ pomeni vsako podjetje, ki ureja predelavo ali odstranjevanje odpadkov v imenu drugih, vključno s tistimi posredniki, ki odpadkov fizično nimajo v posesti;

▼ M4

9. „ravnanje z odpadki“ pomeni zbiranje, prevoz, predelavo (vključno s sortiranjem) in odstranjevanje odpadkov, vključno z nadzorom takšnih postopkov in dejavnostmi po prenehanju obratovanja naprav za odstranjevanje odpadkov, ter vključno z dejavnostmi trgovca ali posrednika;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

▼ B

10. „zbiranje“ pomeni pobiranje odpadkov, vključno s predhodnim razvrščanjem in predhodnim skladiščenjem odpadkov za namene prevoza do naprave za obdelavo odpadkov;

▼ C4

11. „ločeno zbiranje“ pomeni zbiranje, pri katerem so tokovi odpadkov ločeni glede na vrsto in naravo odpadkov z namenom olajšati določeno obdelavo;

12. „preprečevanje“ pomeni ukrepe, sprejete, preden snov, material ali proizvod postane odpadek, ki zmanjšajo:

▼ B

- (a) količino odpadkov, vključno s ponovno uporabo proizvodov ali podaljšanjem življenjske dobe proizvodov;
- (b) škodljive vplive nastalih odpadkov na okolje in zdravje ljudi; ali

▼ M4

- (c) vsebnost nevarnih snovi v materialih in proizvodih;

▼ B

13. „ponovna uporaba“ pomeni vsak postopek, pri katerem se proizvodi ali sestavni deli, ki niso odpadki, ponovno uporabijo za namene, za katere so bili prvotno izdelani;

▼ C4

14. „obdelava“ pomeni postopke predelave ali odstranjevanja, vključno s pripravo za predelavo ali odstranjevanje;

▼ B

15. „predelava“ pomeni vsak postopek v obratu ali širšem gospodarstvu, katerega glavni rezultat je, da odpadki služijo koristnemu namenu tako, da nadomestijo druge materiale, ki bi se sicer uporabili za izpolnitev določene funkcije, ali so odpadki pripravljene za izpolnitev te funkcije. Priloga II določa nepopoln seznam postopkov predelave;

▼ M4

- 15a. „snovna predelava“ pomeni vsak postopek predelave razen energetske predelave in ponovne predelave v materiale, ki se bodo uporabili kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije. Med drugim vključuje pripravo za ponovno uporabo, recikliranje in zasipanje;

▼ C4

16. „priprava za ponovno uporabo“ pomeni postopke predelave, pri katerih se s preverjanjem, čiščenjem ali popravitom proizvodi ali sestavni deli proizvodov, ki so postali odpadki, pripravijo za ponovno uporabo brez kakršne koli druge predobdelave;

▼ B

17. „recikliranje“ pomeni vsak postopek predelave, pri katerem se odpadne snovi ponovno predelajo v proizvode, materiale ali snovi za prvotni namen ali druge namene. Opredelitev vključuje ponovno predelavo organskih snovi, ne vključuje pa energetske predelave in ponovne predelave v materiale, ki se bodo uporabili kot gorivo ali za zasipanje;

▼ M4

- 17a. „zasipanje“ pomeni vsak postopek predelave, pri katerem se primerni nenevarni odpadki uporabijo za namene pridobivanja zemljišč na območjih izkopavanja ali za inženirske namene pri urejanju krajine. Odpadki, uporabljeni za zasipanje, morajo nadomestiti neopadne materiale, biti primerni za prej omenjene namene in omejeni na količino, ki je nujno potrebna za uresničitev teh namenov;

▼ C4

18. „regeneracija odpadnih olj“ pomeni vsak postopek recikliranja, s katerim se lahko osnovna olja pridobijo z rafiniranjem odpadnih olj, zlasti z odstranjevanjem onesnaževal, produktov oksidacije in aditivov, ki jih taka olja vsebujejo;

▼ B

19. „odstranjevanje“ pomeni vsak postopek, ki ni predelava, tudi če je sekundarna posledica postopka pridobivanja snovi ali energije. Priloga I določa nepopoln seznam postopkov odstranjevanja

20. „najboljše razpoložljive tehnike“ pomeni najboljše razpoložljive tehnike, kakor so opredeljene v členu 2(11) Direktive 96/61/ES;

▼ M4

21. „sistem razširjene odgovornosti proizvajalca“ pomeni sklop ukrepov, ki jih sprejmejo države članice, da zagotovijo, da proizvajalci proizvodov nosijo finančno odgovornost ali finančno in organizacijsko odgovornost za ravnanje v fazi odpadkov v življenjskem ciklu proizvoda.

▼ B*Člen 4***Hierarhija ravnanja z odpadki**

1. Kot prednostni vrstni red zakonodaje in politike preprečevanja nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi se uporablja naslednja hierarhija ravnanja z odpadki:

▼ C4

(a) preprečevanje;

▼ B

(b) priprava za ponovno uporabo;

(c) recikliranje;

(d) druga predelava, npr. energetska predelava, in

(e) odstranjevanje.

2. Države članice pri uporabi hierarhije ravnanja z odpadki iz odstavka 1 sprejmejo ukrepe za spodbujanje možnosti, ki skupaj zagotavljajo najboljši izid za okolje. To lahko zahteva odstopanje od hierarhije za določene tokove odpadkov, kjer je to upravičeno z življenjskim krogom, ob upoštevanju celostnih vplivov nastajanja takšnih odpadkov in ravnanja z njimi.

Države članice zagotovijo popolnoma pregledno pripravo zakonodaje in politike o odpadkih, pri čemer upoštevajo obstoječa nacionalna pravila glede posvetovanja z državljani in zainteresiranimi stranmi ter sodelovanja z njimi.

Države članice v skladu s členoma 1 in 13 upoštevajo splošna načela varstva okolja, tj. načelo previdnosti in trajnostnega razvoja, tehnično izvedljivost in ekonomsko smiselnost ter varovanje virov, kakor tudi splošne okoljske, ekonomske in družbene vplive ter vplive na zdravje ljudi.

▼ M4

3. Države članice uporabijo ekonomske instrumente in druge ukrepe za spodbujanje uporabe hierarhije ravnanja z odpadki, kot so tisti, navedeni v Prilogi IVa, ali druge ustrezne instrumente in ukrepe.

▼ B*Člen 5***Stranski proizvodi****▼ M4**

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se snov ali predmet, ki nastane v proizvodnem procesu, katerega glavni namen ni proizvodnja te snovi ali predmeta, ne šteje za odpadek, temveč za stranski proizvod, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼ B

- (a) zagotovljena je nadaljnja uporaba snovi ali predmeta;
- (b) snov ali predmet se lahko neposredno uporabi brez kakršne koli nadaljnje obdelave, razen običajnih industrijskih postopkov;
- (c) snov ali predmet se proizvaja kot sestavni del nekega proizvodnega procesa, in
- (d) nadaljnja uporaba je zakonita, tj. snov ali predmet izpolnjuje vse s proizvodom, okoljem in varstvom zdravja povezane zahteve za določeno uporabo, in ne bo povzročila splošnega škodljivega vpliva na okolje ali zdravje ljudi.

▼ M4

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi za specifične snovi ali predmete določi podrobna merila za enotno uporabo pogojev iz odstavka 1.

Ta podrobna merila zagotovijo visoko raven varovanja okolja in zdravja ljudi ter olajšajo skrbno in preudarno izkoriščanje naravnih virov.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 39(2). Komisija pri sprejetju teh izvedbenih aktov od vseh meril, ki so jih sprejele države članice v skladu z odstavkom 3 tega člena, za izhodišče uporabi tista, ki so najstrožja in v največji meri varujejo okolje, in pri pripravi podrobnih meril prednost nameni ponovljivim praksam industrijske simbioze.

3. Kadar merila niso določena na ravni Unije na podlagi odstavka 2, lahko države članice za specifične snovi ali predmete določijo podrobna merila za uporabo pogojev iz odstavka 1.

Države članice Komisijo uradno obvestijo o teh podrobnih merilih v skladu z Direktivo (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ kadar navedena direktiva tako zahteva.

▼ B*Člen 6***▼ C4****Prenehanje statusa odpadka****▼ M4**

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da za odpadke, ki so bili reciklirani ali kako drugače predelani, velja, da prenehajo biti odpadki, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L 241, 17.9.2015, str. 1).

▼M4

(a) snov ali predmet je treba uporabiti za specifične namene;

▼C4

(b) za takšno snov ali predmet obstaja trg ali povpraševanje;

▼B

(c) snov ali predmet izpolnjuje tehnične zahteve za določene namene ter izpolnjuje zahteve obstoječe zakonodaje in standarde, ki veljajo za proizvode, in

(d) uporaba snovi ali predmeta ne bo povzročila splošnega škodljivega vpliva na okolje in zdravje ljudi.

▼M4

2. Komisija spremlja pripravo nacionalnih meril za prenehanje statusa odpadka v državah članicah in oceni potrebo, da na tej osnovi pripravi merila za vso Unijo. V ta namen in kadar je primerno, Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi za nekatere vrste odpadkov določi podrobna merila za enotno uporabo pogojev iz odstavka 1.

Ta podrobna merila zagotovijo visoko raven varovanja okolja in zdravja ljudi ter olajšajo skrbno in preudarno izkoriščanje naravnih virov. Vključujejo:

- (a) dopustne vhodne odpadne materiale za postopek recikliranja;
- (b) dovoljene postopke in tehnike obdelave;
- (c) merila kakovosti za materiale, ki niso več odpadki, pridobljene s postopkom recikliranja v skladu z veljavnimi standardi za proizvode, vključno z mejnimi vrednostmi za onesnaževala, kadar je potrebno;
- (d) zahteve za sisteme upravljanja, da se dokaže skladnost z merili za prenehanje statusa odpadka, tudi za nadzor kakovosti in notranje spremljanje ter akreditacijo, kadar je primerno, in
- (e) zahtevo za izjavo o skladnosti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 39(2).

Komisija pri sprejetju teh izvedbenih aktov upošteva ustrezna merila, ki so jih določile države članice v skladu z odstavkom 3, in od vseh meril za izhodišče uporabi tista, ki so najstrožja in v največji meri varujejo okolje.

3. Kadar merila niso določena na ravni Unije v skladu s postopkom iz odstavka 2, lahko države članice za nekatere vrste odpadkov določijo podrobna merila za uporabo pogojev iz odstavka 1. Ta podrobna merila upoštevajo vse možne škodljive učinke snovi ali predmeta na okolje ali zdravje ljudi, in morajo zadostiti zahtevam, določenim v točkah (a) do (e) odstavka 2.

Države članice Komisijo uradno obvestijo o teh merilih v skladu z Direktivo (EU) 2015/1535, kadar navedena direktiva tako zahteva.

▼ M4

4. Kadar merila niso bila določena na ravni Unije ali na nacionalni ravni v skladu odstavka 2 ali 3, lahko država članica odloča za vsak primer posebej, ali pa sprejme ustrezne ukrepe, da preveri, da so nekateri odpadki prenehali biti odpadki na podlagi pogojev iz odstavka 1, kar, kadar je potrebno, odraža zahteve iz točk (a) do (e) odstavka 2 in upošteva mejne vrednosti za onesnaževala in možne škodljive učinke na okolje in zdravje ljudi. O teh odločitvah za vsak posamezni primer ni treba obveščati Komisije v skladu z Direktivo (EU) 2015/1535.

Države članice lahko informacije o odločitvah za vsak posamezni primer in o rezultatih preverjanja, ki so ga opravili pristojni organi, objavijo v elektronski obliki.

5. Fizična ali pravna oseba, ki:

(a) prvič uporablja material, ki je prenehal biti odpadek in ni bil dan na trg, ali

(b) prvič da material na trg po tem, ko je ta prenehal biti odpadek,

zagotovi, da material izpolnjuje ustrezne zahteve iz veljavne zakonodaje v zvezi s kemikalijami in proizvodi. Pogoji iz odstavka 1 morajo biti izpolnjeni, preden se za material, ki je prenehal biti odpadek, začne uporabljati zakonodaja o kemikalijah in proizvodih.

▼ B*Člen 7***Seznam odpadkov**

► **M4** 1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 38a za dopolnitev te direktive s pripravo in pregledom seznama odpadkov v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena. ◀ Seznam odpadkov vključuje nevarne odpadke in upošteva izvor in sestavo odpadkov ter po potrebi mejne koncentracijske vrednosti nevarnih snovi. Seznam odpadkov je zavezujoč glede določitve odpadkov, ki se obravnavajo kot nevarni odpadki. Vključitev snovi ali predmeta na seznam ne pomeni, da gre v vseh okoliščinah za odpadek. ► **C4** Snov ali predmet se obravnava kot odpadek le, če je izpolnjena opredelitev iz točke (1) člena 3. ◀

▼ M4

2. Država članica lahko obravnava odpadek kot nevaren odpadek, čeprav ta kot tak ni uvrščen na seznam odpadkov, če ima eno ali več lastnosti iz Priloge III. Država članica o vseh takšnih primerih nemudoma uradno obvesti Komisijo in ji predloži vse ustrezne informacije. Seznam se glede na prejeta uradna obvestila pregleda, da se odloči o njegovi prilagoditvi.

▼ B

3. Kadar lahko država članica dokaže, da določen odpadek, ki je na seznam uvrščen kot nevaren odpadek, nima nobene izmed lastnosti iz Priloge III, lahko ta odpadek obravnava kot nenevaren odpadek. Država članica o vseh takšnih primerih nemudoma uradno obvesti Komisijo in ji predloži potrebne dokaze. Seznam se glede na prejeta uradna obvestila pregleda, da se odloči o njegovi prilagoditvi.

▼ B

4. Razvrstitve nevarnih odpadkov med nenevarne se ne sme doseči z redčenjem ali mešanjem odpadkov, zato da se znižajo začetne koncentracije nevarnih snovi pod raven, pri kateri se odpadek opredeli kot nevaren.

▼ M4

▼ B

6. Države članice lahko odpadke obravnavajo kot nenevarne v skladu s seznamom iz odstavka 1.

7. Komisija zagotovi, da je seznam odpadkov in vsak pregled tega seznama po potrebi v skladu z načeli jasnosti, razumevanja in dostopnosti uporabnikom, zlasti malim in srednje velikim podjetjem.

POGLAVJE II

SPLOŠNE ZAHTEVE

*Člen 8***Razširjena odgovornost proizvajalca****▼ C4**

1. Države članice lahko za namene ponovne uporabe ter preprečevanja, recikliranja in drugih načinov predelave odpadkov sprejmejo zakonodajne in druge ukrepe, s katerimi zagotovijo, da za vsako fizično ali pravno osebo, ki poklicno razvija, izdeluje, dodeluje, obdeluje, prodaja ali uvaža proizvode (proizvajalec proizvoda), velja razširjena odgovornost proizvajalca.

Takšni ukrepi lahko vključujejo sprejemanje vrnjenih proizvodov in odpadkov, ki ostanejo po uporabi teh proizvodov, pa tudi nadaljnje ravnanje s temi odpadki in finančno odgovornost za takšne dejavnosti. Ti ukrepi lahko vključujejo dolžnost zagotavljanja javno dostopnih informacij o tem, v kakšni meri je proizvod mogoče ponovno uporabiti in reciklirati.

▼ M4

Kadar takšni ukrepi vključujejo vzpostavitev sistema razširjene odgovornosti proizvajalca, se uporabljajo splošne minimalne zahteve iz člena 8a.

Države članice se lahko odločijo, da proizvajalci proizvodov, ki prostovoljno prevzamejo finančno ali finančno in organizacijsko odgovornost za ravnanja v fazi odpadkov v življenjskem ciklu proizvoda, uporabljajo nekatere ali vse splošne minimalne zahteve iz člena 8a.

2. Države članice lahko sprejmejo ustrezne ukrepe za spodbujanje zasnove proizvodov in sestavnih delov proizvodov, da bi se zmanjšal njihov vpliv na okolje in nastajanje odpadkov med proizvodnjo in poznejšo uporabo proizvodov ter da bi se zagotovilo, da se predelava in odstranjevanje proizvodov, ki postanejo odpadki, izvajata v skladu s členoma 4 in 13.

▼ M4

Takšni ukrepi so med drugim lahko namenjeni spodbujanju razvoja, proizvodnje in trženja proizvodov in sestavnih delov proizvodov, ki so primerni za večkratno uporabo, ki vsebujejo reciklirane materiale, ki so tehnično trajni in se jih da zlahka popraviti, in ki so potem, ko postanejo odpadki, primerni za pripravo za ponovno uporabo in recikliranje, da se olajša ustrezno izvajanje hierarhije ravnanja z odpadki. Pri teh ukrepih se upoštevajo vplivi proizvodov v njihovem celotnem življenjskem ciklu, hierarhija ravnanja z odpadki in, kadar je primerno, potencial za večkratno recikliranje.

▼ B

3. Države članice pri uporabi razširjene odgovornosti proizvajalca upoštevajo tehnično izvedljivost in ekonomsko smiselnost ter splošne okoljske in družbene vplive ter vplive na zdravje ljudi, pri tem pa spoštujejo potrebo po zagotavljanju pravilnega delovanja notranjega trga.

4. Razširjena odgovornost proizvajalca se uporabi brez poseganja v odgovornost za ravnanje z odpadki iz člena 15(1) in brez poseganja v veljavno posebno zakonodajo o tokovih odpadkov in veljavno posebno zakonodajo o proizvodih.

▼ M4

5. Komisija organizira izmenjavo informacij o praktičnem izvajanju splošnih minimalnih zahtev iz člena 8a med državami članicami in akterji, udeleženi v sistemih razširjene odgovornosti proizvajalca. To med drugim vključuje izmenjavo informacij o najboljših praksah za zagotavljanje ustreznega upravljanja in čezmejnega sodelovanja na področju sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca ter nemotenega delovanja notranjega trga, o organizacijskih elementih in nadzoru organizacij, ki izvajajo obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca v imenu proizvajalcev proizvodov, o uravnavanju finančnih prispevkov, o izbiri izvajalcev dejavnosti ravnanja z odpadki in o preprečevanju smetenja. Komisija rezultate izmenjave informacij objavi, lahko pa oblikuje tudi smernice o teh in drugih pomembnih vidikih.

Komisija po posvetovanju z državami članicami objavi smernice o čezmejnem sodelovanju na področju sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca in o uravnavanju finančnih prispevkov iz točke (b) člena 8a(4).

Kadar je potrebno za preprečevanje izkrivljanja razmer na notranjem trgu, lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi merila za enotno uporabo točke (b) člena 8a(4), pri čemer pa se izogne natančni navedbi stopnje prispevkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 39(2).

*Člen 8a***Splošne minimalne zahteve za sisteme razširjene odgovornosti proizvajalca**

1. Kadar so v skladu s členom 8(1), pa tudi na podlagi drugih zakonodajnih aktov Unije, vzpostavljeni sistemi razširjene odgovornosti proizvajalca, države članice:

▼ **M4**

- (a) jasno opredelijo vloge in odgovornosti vseh zadevnih udeleženih akterjev, vključno s proizvajalci proizvodov, ki dajejo proizvode na trg v državi članici, organizacijami, ki izvajajo obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca v njihovem imenu, zasebnih in javnih izvajalcev ravnanja z odpadki, lokalnih oblasti in, kadar je primerno, izvajalcev ponovne uporabe in izvajalcev priprave za ponovno uporabo ter socialnih podjetij;
- (b) v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki določijo cilje ravnanja z odpadki, da bi se dosegli vsaj količinski cilji, pomembni za sistem razširjene odgovornosti proizvajalca, kot so določeni v tej direktivi, Direktivi 94/62/ES, Direktivi 2000/53/ES, Direktivi 2006/66/ES in Direktivi 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ter določijo druge kvantitativne in/ali kvalitativne cilje, ki se štejejo za pomembne za sistem razširjene odgovornosti proizvajalca;
- (c) zagotovijo, da je vzpostavljen sistem poročanja za zbiranje podatkov o proizvodih, ki jih proizvajalci proizvodov, za katere velja razširjena odgovornost proizvajalca, dajejo na trg države članice, in podatkov o zbiranju in predelavi odpadkov iz teh proizvodov, pri čemer, kadar je primerno, navedejo tokove odpadnih materialov in druge podatke, ki so pomembni za namene točke (b);
- (d) zagotovijo enako obravnavo proizvajalcev proizvodov ne glede na izvor ali velikost proizvodov, brez nalaganja nesorazmernega upravnega bremena proizvajalcem, vključno z malimi in srednjimi podjetji, z majhnimi količinami proizvodov.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da so imetniki odpadkov, na katere se nanašajo sistemi razširjene odgovornosti proizvajalca, ki so vzpostavljeni v skladu s členom 8(1), obveščeni o ukrepih za preprečevanje odpadkov, centrih za ponovno uporabo in pripravo za ponovno uporabo, sistemih za vračanje in zbiranje in preprečevanju smetenja. Države članice tudi sprejmejo ukrepe, s katerimi imetnike odpadkov spodbujajo, da prevzamejo odgovornost za to, da svoje odpadke prinašajo v vzpostavljene sisteme ločenega zbiranja odpadkov, zlasti, kadar je primerno, na podlagi ekonomskih spodbud ali predpisov.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da vsak proizvajalec proizvodov ali organizacija, ki izvaja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca v imenu proizvajalcev proizvodov:

- (a) ima jasno določeno območje delovanja z vidika geografske pokritosti ter proizvodov in materialov, ki jih zajema, ter se pri tem ne omejuje le na tista območja, na katerih je zbiranje odpadkov in ravnanje z njimi najbolj dobičkonosno;
- (b) zagotavlja ustrezno razpoložljivost sistemov za zbiranje odpadkov na območjih iz točke (a);
- (c) ima na voljo potrebna finančna sredstva ali finančna in organizacijska sredstva za izpolnitev svojih obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca;

⁽¹⁾ Direktiva 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) (UL L 197, 24.7.2012, str. 38).

▼ **M4**

- (d) ima vzpostavljene ustrezne mehanizme samonadzora, ki jih po potrebi dopolnjujejo redni neodvisni pregledi za presojo:
- (i) njegovega finančnega poslovanja, vključno z izpolnjevanjem zahtev iz točk (a) in (b) odstavka 4;
 - (ii) kakovosti podatkov, zbranih in sporočenih v skladu s točko (c) odstavka 1 tega člena ter zahtevami iz Uredbe (ES) št. 1013/2006;
- (e) javno objavi informacije o izpolnjevanju ciljev ravnanja z odpadki iz točke (b) odstavka 1 in, v primeru skupinskega izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca, tudi informacije o:
- (i) svojih lastnikih in članih;
 - (ii) finančnih prispevkih proizvajalcev proizvodov na prodano enoto ali tono proizvoda, danega na trg, in
 - (iii) postopku izbora izvajalcev ravnanja z odpadki.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da finančni prispevki posameznega proizvajalca proizvoda za uskladitev z njegovimi obveznostmi razširjene odgovornosti proizvajalca:

- (a) pokrijejo naslednje stroške za proizvode, ki jih proizvajalec da na trg v zadevni državi članici:
- stroške ločenega zbiranja odpadkov in poznejšega prevoza in obdelave, vključno z obdelavo, ki je potrebna za izpolnjevanje ciljev Unije glede ravnanja z odpadki, in stroške, potrebne za izpolnjevanje drugih ciljev iz točke (b) odstavka 1, ob upoštevanju prihodkov iz ponovne uporabe, prodaje sekundarnih surovin iz njegovih proizvodov in iz nevrnjenih kavcij,
 - stroške zagotavljanja ustreznih informacij imetnikom odpadkov v skladu z odstavkom 2,
 - stroške zbiranja in sporočanja podatkov v skladu s točko (c) odstavka 1;

Ta točka se ne uporablja za sisteme razširjene odgovornosti proizvajalca, določene v skladu z direktivami 2000/53/ES, 2006/66/ES ali 2012/19/EU;

- (b) se v primeru skupinskega izpolnjevanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca uravnavajo, če je mogoče, za posamezne proizvode ali skupine podobnih proizvodov, pri čemer se upoštevajo zlasti njihova trajnost, popravljivost, ponovna uporabljivost in reciklabilnost ter vsebnost nevarnih snovi, in sicer na podlagi pristopa življenjskega cikla in v skladu z zahtevami, ki jih nalaga ustrezno pravo Unije, ter, kadar so na voljo, na podlagi harmoniziranih meril, da se zagotovi nemoteno delovanje notranjega trga, in

▼ **M4**

- (c) ne presegajo stroškov, ki so potrebni za zagotavljanje storitev ravnanja z odpadki na stroškovno učinkovit način. Ti stroški se določijo na pregleden način med zadevnimi akterji.

Kadar je upravičeno zaradi zagotavljanja ustreznega ravnanja z odpadki in ekonomske vzdržnosti sistema razširjene odgovornosti proizvajalca, lahko države članice odstopijo od delitve finančne odgovornosti, kot je določeno v točki (a), če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (i) v primeru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca, vzpostavljenih za doseganje ciljev ravnanja z odpadki, določenimi v skladu z zakonodajnimi akti Unije, proizvajalci proizvodov krijejo vsaj 80 % potrebnih stroškov;
- (ii) v primeru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca, vzpostavljenih na dan 4. julija 2018 ali po njem, za doseganje ciljev ravnanja z odpadki, določenih izključno v zakonodaji države članice, proizvajalci proizvodov krijejo vsaj 80 % potrebnih stroškov;
- (iii) v primeru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca, vzpostavljenih pred 4. julijem 2018, za doseganje ciljev ravnanja z odpadki, določenih izključno v zakonodaji države članice, proizvajalci proizvodov krijejo vsaj 50 % potrebnih stroškov,

in pod pogojem, da preostale stroške nosijo izvorni povzročitelji odpadkov ali distributerji.

To odstopanje se ne sme uporabljati za znižanje stroškov proizvajalcev proizvodov v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca, vzpostavljenih pred 4. julijem 2018.

5. Države članice vzpostavijo ustrezen okvir za spremljanje in izvrševanje z namenom zagotoviti, da proizvajalci proizvodov in organizacije, ki izvajajo obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca v njihovem imenu, izvajajo svoje obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca, tudi v primeru prodaje na daljavo, da se finančna sredstva pravilno uporabljajo in da vsi akterji, vključeni v izvajanje sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca, sporočajo zanesljive podatke.

Kadar na ozemlju države članice obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca v imenu proizvajalcev proizvodov izvaja več organizacij, zadevna država članica imenuje vsaj en organ, ki je neodvisen od zasebnih interesov, ali poveri javnemu organu nadzor izvajanja obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca.

Vsaka država članica proizvajalcem proizvodov, ki imajo sedež v drugi državi članici in dajejo proizvode na trg na njenem ozemlju, omogoči, da imenujejo pravno ali fizično osebo s sedežem na njenem ozemlju, za pooblaščenega zastopnika za namene izpolnjevanja obveznosti proizvajalca v zvezi s sistemi razširjene odgovornosti proizvajalca na njenem ozemlju.

Za namene spremljanja in preverjanja skladnosti obveznosti proizvajalca proizvodov v povezavi s sistemi razširjene odgovornosti proizvajalca lahko države članice določijo zahteve, kot so zahteve glede registracije, informacij in poročanja, ki jih mora izpolnjevati pravna ali fizična oseba, ki jo bodo imenovala za pooblaščenico predstavnico na njihovem ozemlju.

▼ **M4**

6. Države članice zagotovijo redni dialog med zadevnimi deležniki, vključenimi v sisteme izvajanja razširjene odgovornosti proizvajalca, vključno s proizvajalci in distributerji, zasebnimi ali javnimi izvajalci dejavnosti ravnanja z odpadki, lokalnimi oblastmi, organizacijami civilne družbe in, kadar je ustrezno, akterji socialnega gospodarstva, mrežami za ponovno uporabo in popravila ter izvajalci dejavnosti priprave za ponovno uporabo.
7. Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da so sistemi razširjene odgovornosti proizvajalca, vzpostavljeni pred 4. julijem 2018, skladni s tem členom do 5. januarja 2023.
8. Zagotavljanje informacij javnosti v skladu s tem členom ne posega v varovanje zaupnosti poslovno občutljivih informacij v skladu z ustreznim pravom Unije in nacionalnim pravom.

*Člen 9***Preprečevanje odpadkov**

1. Države članice sprejmejo ukrepe za preprečevanje nastajanja odpadkov. Ti ukrepi najmanj:
- (a) spodbujajo in podpirajo trajnostne modele proizvodnje in potrošnje;
 - (b) spodbujajo oblikovanje, proizvodnjo in uporabo proizvodov, ki so gospodarni z viri in trajni (vključno v smislu življenjske dobe in brez načrtovanega zastaranja), so popravljivi, ponovno uporabljivi in jih je mogoče nadgraditi;
 - (c) se osredotočajo na proizvode, ki vsebujejo kritične surovine, da se prepreči, da bi ti materiali postali odpadek;
 - (d) spodbujajo ponovno uporabo proizvodov in vzpostavitev sistemov za spodbujanje dejavnosti popravil in ponovne uporabe, zlasti v zvezi z električno in elektronsko opremo, tekstilom in pohištvo, pa tudi embalažo ter gradbenimi materiali in proizvodi;
 - (e) spodbujajo – po potrebi in brez poseganja v pravice intelektualne lastnine – razpoložljivost rezervnih delov, navodil za uporabo, tehničnih informacij ali drugih instrumentov, opreme ali programske opreme, ki omogočajo popravilo in ponovno uporabo proizvodov, ne da bi to ogrozilo njihovo kakovost in varnost;
 - (f) zmanjšujejo nastajanje odpadkov v procesih, povezanih z industrijsko proizvodnjo, pridobivanjem mineralov, proizvodnjo, gradnjo in rušenjem objektov, ob upoštevanju najboljših razpoložljivih tehnik;
 - (g) zmanjšujejo nastajanje odpadne hrane pri primarni pridelavi, predelavi in proizvodnji, prodaji na drobno in distribuciji hrane ter v restavracijah in gostinskih dejavnostih, pa tudi v gospodinjstvih, ter tako prispevajo k uresničevanju cilja trajnostnega razvoja Organizacije združenih narodov o globalnem 50-odstotnem zmanjšanju odpadne hrane na prebivalca v prodaji na drobno in pri potrošnikih ter zmanjšanju izgube hrane vzdolž proizvodnih in dobavnih verig do leta 2030;

▼ **M4**

- (h) spodbujajo donacije hrane in drugih načinov prerazporejanja živil, namenjenih za prehrano ljudi, pri čemer se daje prednost rabi za prehrano ljudi pred rabo za živalsko krmo in ponovno predelavo v neživilske proizvode;
- (i) spodbujajo zmanjševanje vsebnosti nevarnih snovi v materialih in proizvodih, brez poseganja v harmonizirane pravne zahteve v zvezi s temi materiali in proizvodi, določene na ravni Unije, ter zagotovijo, da vsak dobavitelj izdelka, kot je opredeljen v točki 33 člena 3 Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ zagotavlja informacije v skladu s členom 33(1) navedene uredbe Evropski agenciji za kemikalije, in sicer od 5. januarja 2021;
- (j) zmanjšujejo nastajanje odpadkov, zlasti odpadkov, ki niso primerni za pripravo za ponovno uporabo ali recikliranje;
- (k) opredelijo proizvode, ki so glavni viri smetenja zlasti v naravnem in morskem okolju, in sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečevanje in zmanjšanje odpadkov iz takih proizvodov; kadar se države članice odločijo, da bodo te obveznosti izvajale s tržnimi omejitvami, zagotovijo, da so te omejitve sorazmerne in nediskriminatorne;
- (l) si prizadevajo za ustavitev nastajanja morskih odpadkov kot prispevek k cilju Združenih narodov za trajnostni razvoj o preprečevanju in znatnem zmanjšanju vseh vrst onesnaževanja morja; ter
- (m) razvijajo in podpirajo kampanje obveščanja za ozaveščanje o preprečevanju odpadkov in smetenja.

2. Evropska agencija za kemikalije vzpostavi in vzdržuje zbirko podatkov, ki ji jih je treba predložiti v skladu s točko (i) odstavkom 1 do 5. januarja 2020. Evropska agencija za kemikalije izvajalcem obdelave odpadkov zagotovi dostop do te zbirke podatkov. Dostop do te zbirke podatkov na zahtevo zagotovi tudi potrošnikom.

3. Države članice spremljajo in ocenjujejo izvajanje ukrepov za preprečevanje odpadkov. V ta namen uporabljajo ustrezne kvalitativne in kvantitativne kazalnike in cilje, zlasti glede količine nastalih odpadkov.

4. Države članice spremljajo in ocenjujejo izvajanje svojih ukrepov glede ponovne uporabe tako, da merijo ponovno uporabo na podlagi skupne metodologije, določene v izvedbenem aktu iz odstavka 7, in sicer od prvega polnega koledarskega leta po sprejetju tega izvedbenega akta.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

▼ **M4**

5. Države članice spremljajo in ocenjujejo izvajanje svojih ukrepov za preprečevanje odpadne hrane tako, da merijo stopnje odpadne hrane na podlagi metodologije, določene z delegiranim aktom iz odstavka 8, in sicer od prvega polnega koledarskega leta po sprejetju tega delegiranega akta.

6. Komisija do 31. decembra 2023 preuči podatke o odpadni hrani, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 37(3), da bi preučila izvedljivost določitve cilja zmanjšanja količin odpadne hrane na ravni Unije do leta 2030 na podlagi podatkov, ki jih sporočijo države članice v skladu s skupno metodologijo, določeno v skladu z odstavkom 4a tega člena. V ta namen Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.

7. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi kazalnike za merjenje splošnega napredka pri izvajanju ukrepov za preprečevanje odpadkov, in do 31. marca 2019 sprejme izvedbeni akt, s katerim določi skupno metodologijo za poročanje o ponovni uporabi proizvodov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 39(2).

8. Komisija do 31. marca 2019 in na podlagi rezultatov dela platforme EU o izgubi hrane in o odpadni hrani sprejme delegirani akt v skladu s členom 38a za dopolnitev te direktive z določitvijo skupne metodologije in minimalnih zahtev glede kakovosti, da se zagotovi enotno merjenje stopenj odpadne hrane.

9. Komisija do 31. decembra 2024 pregleda podatke o ponovni uporabi, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 37(3), da bi preučila izvedljivost ukrepov za spodbujanje ponovne uporabe proizvodov, vključno z določitvijo kvantitativnih ciljev. Komisija tudi preuči, ali je mogoče določiti druge ukrepe za preprečevanje odpadkov, vključno s cilji za zmanjšanje količine odpadkov. V ta namen Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.

*Člen 10***Predelava**

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se odpadki pripravijo za ponovno uporabo, reciklirajo ali predelajo po drugih postopkih v skladu s členoma 4 in 13.

2. Kadar je potrebno zaradi skladnosti z odstavkom 1 in zaradi olajšanja ali izboljšanja priprave za ponovno uporabo, recikliranja in drugih postopkov predelave, se odpadki zbirajo ločeno in se ne mešajo z drugimi odpadki ali drugimi materiali z drugačnimi lastnostmi.

3. Države članice lahko dovolijo odstopanja od odstavka 2, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

(a) zbiranje nekaterih vrst odpadkov skupaj ne vpliva na njihove možnosti, da se pripravijo za ponovno uporabo, reciklirajo ali predelajo po drugih postopkih v skladu s členom 4, kakovost izhodnih produktov iz teh postopkov pa je primerljiva s tisto, doseženo z ločenim zbiranjem;

▼ M4

- (b) ločeno zbiranje ne zagotavlja najboljšega izida za okolje, če se upošteva skupen vpliv upravljanja zadevnih tokov odpadkov na okolje;
- (c) ločeno zbiranje ni tehnično izvedljivo ob upoštevanju dobrih praks pri zbiranju odpadkov;
- (d) ločeno zbiranje bi povzročilo nesorazmerne ekonomske stroške, če upoštevamo stroške škodljivih učinkov na okolje in zdravje, ki jih prinašata zbiranje in obdelava mešanih odpadkov, možnosti za izboljšave učinkovitosti na področju zbiranja in obdelave odpadkov, prihodke od prodaje sekundarnih surovin pa tudi uporabo načela „povzročitelj plača“ in razširjeno odgovornost proizvajalca.

Države članice redno pregledujejo odstopanja po tem odstavku in pri tem upoštevajo dobre prakse pri ločenem zbiranju odpadkov in druge razvojne dosežke na področju ravnanja z odpadki.

4. Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se odpadki, ki so bili zbrani ločeno za pripravo za ponovno uporabo in recikliranje v skladu s členom 11(1) in členom 22, ne sežgejo, razen odpadkov, ki nastajajo pri poznejših postopkih obdelave ločeno zbranih odpadkov, katerih sežiganje zagotavlja najboljši izid za okolje v skladu s členom 4.

5. Kadar je potrebno zaradi skladnosti z odstavkom 1 tega člena in zaradi olajšanja ali izboljšanja predelave, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da se pred ali med predelavo odstranijo nevarne snovi, zmesi in sestavni deli iz nevarnih odpadkov z namenom njihove obdelave v skladu s členoma 4 in 13.

6. Države članice do 31. decembra 2021 Komisiji predložijo poročilo o izvajanju tega člena v zvezi s komunalnimi odpadki in biološkimi odpadki, tudi o materialih, ki se zbirajo ločeno, in ozemeljski pokritosti ločenega zbiranja ter vseh odstopanj iz odstavka 3.

▼ B*Člen 11***▼ M4****Priprava za ponovno uporabo in recikliranje**

1. Države članice sprejmejo ukrepe za spodbujanje dejavnosti priprave za ponovno uporabo, zlasti s spodbujanjem vzpostavitve in podporo mrežam za pripravo na ponovno uporabo in popravila, kadar je to skladno s pravilnim ravnanjem z odpadki, dostopa takšnih omrežij do odpadkov, ki se nahajajo v sistemih ali obratih za zbiranje in ki jih je mogoče pripraviti za ponovno uporabo, vendar jih ti sistemi ali obrati ne nameravajo usmeriti v pripravo za ponovno uporabo, ali s spodbujanjem uporabe ekonomskih instrumentov, meril za naročila, kvantitativnih ciljev ali drugih ukrepov.

Države članice sprejmejo ukrepe za spodbujanje visokokakovostnega recikliranja in v ta namen v skladu s členom 10(2) in (3) vzpostavijo sisteme ločenega zbiranja odpadkov.

▼ M4

V skladu s členom 10(2) in (3) države članice vzpostavijo ločeno zbiranje vsaj za papir, kovine, plastiko in steklo ter do 1. januarja 2025 za tekstil.

Države članice sprejmejo ukrepe za spodbujanje selektivnega rušenja, da bi omogočili odstranjevanje in varno ravnanje z nevarnimi snovmi ter olajšali ponovno uporabo in visokokakovostno recikliranje, in sicer s selektivnim odstranjevanjem materialov pri rušenju, ter da bi zagotovili vzpostavitev sistemov sortiranja gradbenih odpadkov in odpadkov iz rušenja objektov, vsaj za les, mineralne frakcije (beton, opeka, ploščice in keramika, kamni), kovine, steklo, plastiko in mavec.

2. Da bi izpolnili cilje te direktive in naredili korak k evropskemu krožnemu gospodarstvu z visoko stopnjo učinkovitosti virov, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, namenjene doseganju naslednjih ciljev:

▼ C4

- (a) do leta 2020 se priprava za ponovno uporabo ter recikliranje odpadnih materialov, kot so najmanj papir, kovine, plastika in steklo iz gospodinjstev ter po možnosti iz drugih virov, če so ti tokovi odpadkov podobni odpadkom iz gospodinjstev, povečajo na najmanj 50 % mase;
- (b) do leta 2020 se priprava za ponovno uporabo, recikliranje in snovna predelava, vključno z zasipanjem z uporabo odpadkov za nadomestitev drugih materialov, nenevarnih gradbenih odpadkov in odpadkov pri rušenju objektov, z izjemo naravno prisotnega materiala, opredeljenega v kategoriji 17 05 04 v seznamu odpadkov, povečajo na najmanj 70 % mase;

▼ M4

- (c) do leta 2025 se priprava za ponovno uporabo in recikliranje komunalnih odpadkov povečata na najmanj 55 % mase;
- (d) do leta 2030 se priprava za ponovno uporabo in recikliranje komunalnih odpadkov povečata na najmanj 60 % mase;
- (e) do leta 2035 se priprava za ponovno uporabo in recikliranje komunalnih odpadkov povečata na najmanj 65 % mase.

3. Država članica lahko podaljša roke za doseganje ciljev iz točk (c), (d) in (e) odstavka 2 za do pet let, če:

- (a) je ta država članica pripravila za ponovno uporabo in reciklirala manj kot 20 % ali odložila na odlagališče več kot 60 % svojih komunalnih odpadkov, nastalih v letu 2013 glede na sporočene podatke iz skupnega vprašalnika OECD in Eurostata, in
- (b) ta država članica najpozneje 24 mesecev pred iztekom zadevnih rokov iz odstavka 2(c), (d) in (e) obvesti Komisijo o svoji nameri, da bo podaljšala zadevni rok, ter ji posreduje načrt izvajanja v skladu s Prilogo IVb.

▼ **M4**

4. Komisija lahko v treh mesecih od prejema načrta izvajanja, predloženega v skladu s točko (b) odstavka 3, od države članice zahteva, da ta načrt pregleda, če meni, da ta načrt ni skladen z zahtevami iz Priloge IVb. Zadevna država članica spremenjeni načrt predloži v treh mesecih od prejema zahtevka Komisije.

5. V primeru odložitve izpolnjevanja ciljev v skladu z odstavkom 3 zadevna država članica sprejme potrebne ukrepe za povečanje priprave komunalnih odpadkov za ponovno uporabo in njihovega recikliranja:

- (a) na najmanj 50 % do leta 2025 v primeru podaljšanja roka za doseganje cilja iz točke (c) odstavka 2;
- (b) na najmanj 55 % do leta 2030 v primeru podaljšanja roka za doseganje cilja iz točke (d) odstavka 2;
- (c) na najmanj 60 % do leta 2035 v primeru podaljšanja roka za doseganje cilja iz točke (e) odstavka 2.

6. Komisija do 31. decembra 2024 preuči določitev ciljev priprave za ponovno uporabo in recikliranja gradbenih odpadkov in odpadkov iz rušenja objektov ter njihovih frakcij po posameznih materialih, tekstilnih odpadkov, odpadkov iz komercialnih dejavnosti, nenevarnih industrijskih odpadkov in drugih tokov odpadkov, ter ciljev priprave za ponovno uporabo komunalnih odpadkov in ciljev recikliranja bioloških komunalnih odpadkov. V ta namen Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.

7. Komisija do 31. decembra 2028 pregleda cilj iz točke (e) odstavka 2. V ta namen Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.

Komisija oceni tehnologijo za sopedelavo, ki omogoča vključitev mineralov v proces sosežiganja komunalnih odpadkov. V primerih, ko je mogoče najti zanesljivo metodologijo, Komisija v okviru pregleda preuči, ali je mogoče takšne minerale šteti k ciljem recikliranja.

Člen 11a

Pravila za izračun doseganja ciljev

1. Za namene izračuna, ali so doseženi cilji iz točk (c), (d) in (e) člena 11(2) ter iz člena 11(3):

- (a) države članice izračunajo maso komunalnih odpadkov, nastalih in pripravljenih za ponovno uporabo ali recikliranih v izbranem koledarskem letu;
- (b) se masa komunalnih odpadkov, pripravljenih za ponovno uporabo, izračuna kot masa proizvodov ali sestavnih delov proizvodov, ki so postali komunalni odpadki in v zvezi s katerimi so bili opravljeni vsi potrebni postopki preverjanja, čiščenja ali popravil, s čimer se omogoči njihova ponovna uporaba brez nadaljnega sortiranja ali predobdelave;

▼ **M4**

(c) se masa recikliranih komunalnih odpadkov izračuna kot masa odpadkov, v zvezi s katerimi so bili opravljeni vsi potrebni postopki preverjanja, sortiranja in drugi predhodni postopki, s katerimi se odstranijo odpadni materiali, ki niso cilj poznejše predelave, in se zagotovi visoka kakovost recikliranja, ki vstopajo v postopek recikliranja, v katerem se odpadni materiali dejansko ponovno predelajo v proizvode, materiale ali snovi.

2. Za namene točke (c) odstavka 1 se komunalni odpadki stehtajo, ko vstopijo v postopek recikliranja.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se lahko komunalni odpadki stehtajo na izhodu iz katerega koli postopka sortiranja, pod pogojem, da:

(a) se takšni izhodni odpadki nato reciklirajo;

(b) se masa materialov ali snovi, ki se odstranijo v nadaljnjih postopkih pred postopkom recikliranja in se nato ne reciklirajo, ne vključi v maso odpadkov, ki se poročajo kot reciklirani.

3. Države članice vzpostavijo učinkovit sistem nadzora kakovosti in sledljivosti komunalnih odpadkov, da zagotovijo, da so izpolnjeni pogoji iz točke (c) odstavka 1 tega člena in iz odstavka 2 tega člena. Da se zagotovi zanesljivost in točnost zbranih podatkov o recikliranih odpadkih, lahko sistem sestoji iz elektronskih registrov, vzpostavljenih na podlagi člena 35(4), tehničnih specifikacij za zahteve glede kakovosti sortiranih odpadkov ali stopenj povprečnih izgub za sortirane odpadke za različne vrste odpadkov oziroma prakse ravnanja z odpadki. Stopnje povprečnih izgub se lahko uporabljajo samo v primerih, kadar zanesljivih podatkov ni mogoče pridobiti drugače, in se izračunajo na podlagi pravil izračunavanja, določenih v delegiranih aktih, sprejetih v skladu z odstavkom 10 tega člena.

4. Za namene izračuna, ali so bili doseženi cilji iz točk (c), (d) in (e) člena 11(2) ter iz člena 11(3), se lahko količina biorazgradljivih komunalnih odpadkov, ki vstopajo v aerobno ali anaerobno obdelavo, šteje za reciklirano, kadar s to obdelavo nastanejo kompost, digestat ali drug izhodni produkt s podobno količino reciklirane vsebnosti glede na vhodni odpadni material, ki naj bi se uporabljal kot recikliran proizvod, material ali snov. Kadar se izhodni produkt uporabi v ali na tleh, ga lahko države članice štejejo kot recikliranega samo, če ta raba koristi kmetijstvu ali pomeni ekološko izboljšanje.

Od 1. januarja 2027 lahko države članice komunalne biološke odpadke, ki vstopajo v aerobno ali anaerobno obdelavo, štejejo kot reciklirane samo, če so v skladu s členom 22 zbrani ločeno ali ločeni na kraju nastanka.

5. Za namene izračuna, ali so bili cilji iz točk (c), (d) in (e) člena 11(2) ter iz člena 11(3) doseženi, se količina odpadnih materialov, ki po pripravljalnem postopku pred predelavo prenehajo biti odpadki, lahko šteje za reciklirano pod pogojem, da so takšni materiali namenjeni nadaljnji ponovni predelavi v proizvode, materiale ali snovi, ki se bodo uporabljali za prvotni ali druge namene. Vendar se materiali, ki

▼ **M4**

niso več odpadki in bodo uporabljeni kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije, ali bodo sežgani, uporabljeni za zasipanje ali odloženi na odlagališčih, ne upoštevajo pri izračunu doseganja ciljev recikliranja.

6. Za namene izračuna, ali so bili cilji iz točk (c), (d) in (e) člena 11(2) in iz člena 11(3) doseženi, lahko države članice upoštevajo tudi recikliranje kovin, izločenih po sežigu komunalnih odpadkov, pod pogojem, da reciklirane kovine izpolnjujejo določena merila kakovosti, določena v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 9 tega člena.

7. Odpadke, poslane v drugo državo članico za namene priprave za ponovno uporabo, recikliranja ali zasipanja v tej drugi državi članici, lahko pri izračunu doseganja ciljev iz člena 11(2) in (3) upošteva samo tista država članica, v kateri so bili ti odpadki zbrani.

8. Odpadke, izvožene iz Unije za pripravo na ponovno uporabo ali recikliranje, pri izračunu doseganja ciljev iz člena 11(2) in (3) te direktive, upošteva država članica v kateri so bili ti odpadki zbrani, samo če so izpolnjene zahteve iz odstavka 3 tega člena in če v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 izvoznik lahko dokaže, da pošiljka odpadkov izpolnjuje zahteve iz navedene uredbe in da je obdelava odpadkov zunaj Unije izvedena pod pogoji, ki so v splošnem enakovredni zahtevam, določenim v ustreznem okoljskem pravu Unije.

9. Da se zagotovijo enotni pogoji uporabe tega člena, Komisija do 31. marca 2019 sprejme izvedbene akte, s katerimi vzpostavi pravila za izračun, preverjanje in sporočanje podatkov, zlasti glede:

- (a) skupne metodologije za izračun mase kovin, ki so bile reciklirane v skladu z odstavkom 6, vključno z merili kakovosti za reciklirane kovine, in
- (b) bioloških odpadkov, ločenih in recikliranih na kraju nastanka.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 39(2).

10. Komisija do 31. marca 2019 sprejme delegirani akt v skladu s členom 38a, da dopolni to direktivo z vzpostavitvijo pravil za izračun, preverjanje in poročanje mase materialov ali snovi, ki so izločeni po postopku sortiranja in ki se po tem ne reciklirajo, na podlagi stopenj povprečnih izgub za sortirane odpadke.

Člen 11b

Poročilo zgodnjega opozarjanja

1. Komisija v sodelovanju z Evropsko agencijo za okolje pripravi poročila o napredku pri doseganju ciljev iz točk (c), (d) in (e) člena 11(2) ter iz člena 11(3) najpozneje tri leta pred iztekom posameznega roka iz navedenih določb.

▼ M4

2. Poročila iz odstavka 1 vključujejo:
 - (a) oceno doseganja ciljev za vsako državo članico;
 - (b) seznam držav članic, pri katerih obstaja tveganje, da ciljev v postavljenih rokih ne bodo dosegle, skupaj z ustreznimi priporočili za zadevne države članice;
 - (c) primere najboljših praks, ki se uporabljajo po vsej Uniji in bi lahko služili kot smernice za napredovanje pri doseganju ciljev.

*Člen 12***Odstranjevanje**

1. Države članice zagotovijo, da se odpadki, ki niso predelani v skladu s členom 10(1), varno odstranijo s postopki, ki izpolnjujejo določbe člena 13 o varstvu zdravja ljudi in okolja.
2. Komisija do 31. decembra 2024 oceni postopke odstranjevanja iz Priloge I, zlasti ob upoštevanju člena 13, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom, z namenom ureditve postopkov odstranjevanja, tudi z morebitnimi omejitvami, preuči pa tudi cilj zmanjšanja odstranjevanja, da se zagotovi za okolje varno ravnanje z odpadki.

▼ B*Člen 13***Varstvo zdravja ljudi in okolja**

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se ravnanje z odpadki izvaja na način, ki ne ogroža zdravja ljudi in ne škodi okolju ter zlasti:

- (a) ne predstavlja tveganja za vodo, zrak, tla, rastline ali živali;
- (b) je brez škodljivih vplivov zaradi hrupa ali vonjav, in
- (c) ne vpliva škodljivo na krajino ali kraje posebnega pomena.

▼ M4*Člen 14***Stroški**

1. V skladu z načelom, da plača povzročitelj obremenitve, stroške ravnanja z odpadki, vključno s stroški za potrebno infrastrukturo in njeno delovanje, krije izvorni povzročitelj odpadkov ali trenutni ali predhodni imetniki odpadkov.
2. Brez poseganja v člena 8 in 8a lahko države članice določijo, da stroške ravnanja z odpadki delno ali v celoti krije proizvajalec proizvoda, od katerega odpadki izvirajo, in da distributerji takšnega proizvoda lahko delijo te stroške.

▼B

POGLAVJE III
RAVNANJE Z ODPADKI

Člen 15

Odgovornost za ravnanje z odpadki

▼C4

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da v skladu s členoma 4 in 13 vsak izvorni povzročitelj ali drug imetnik odpadkov sam obdelava odpadke ali zagotovi, da zanj obdelavo uredi trgovec ali ustanova ali podjetje, ki obdeluje odpadke, ali da zanj obdelavo uredi zasebni ali javni zbiralec odpadkov.

2. Kadar se odpadki prenesejo od izvirnega povzročitelja ali imetnika odpadkov na eno od fizičnih ali pravnih oseb iz odstavka 1 za namene predhodne obdelave, se odgovornost za izvedbo celotne predelave ali odstranjevanja na splošno ne opusti.

▼B

Brez poseganja v Uredbo (ES) št. 1013/2006 lahko države članice določijo pogoje za odgovornost ter v katerih primerih izvorni povzročitelj ohrani odgovornost povzročitelja in imetnika za celotno obdelovalno verigo ali v katerih primerih se odgovornost lahko deli ali prenese med udeležence v obdelovalni verigi.

3. Države članice lahko v skladu s členom 8 določijo, da je za ureditev ravnanja z odpadki delno ali v celoti odgovoren proizvajalec proizvoda, od katerega odpadki izvirajo, in da so lahko delno odgovorni tudi distributerji takšnega proizvoda.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da ustanove ali podjetja, ki poklicno zbirajo ali prevažajo odpadke, na njihovem ozemlju zbrane ali prepeljane odpadke dostavijo do primerne naprave za obdelavo, pri čemer se upoštevajo določbe člena 13.

Člen 16

Načeli samozadostnosti in bližine

1. Države članice sprejmejo, v sodelovanju z drugimi državami članicami kadar je to potrebno ali priporočljivo, ustrezne ukrepe za vzpostavitev integriranega in ustreznega omrežja naprav za odstranjevanje odpadkov in naprav za predelavo mešanih komunalnih odpadkov, zbranih iz zasebnih gospodinjstev, vključno tudi kadar takšno zbiranje vključuje mešane odpadke drugih povzročiteljev, ob upoštevanju najboljših razpoložljivih tehnik.

Z odstopanjem od Uredbe (ES) št. 1013/2006 lahko države članice zaradi zaščite svojega omrežja omejijo prihajajoče pošiljke odpadkov, namenjene v sežigalnice, ki so klasificirane kot predelava, če je bilo ugotovljeno, da bi bilo zaradi teh pošiljk treba odstraniti v državi nastale odpadke ali da bi se ti odpadki obdelali na način, ki ni skladen z njihovimi načrti ravnanja z odpadki. Države članice o taki odločitvi uradno obvestijo Komisijo. Države članice prav tako lahko omejijo odhajajoče pošiljke odpadkov iz okoljskih razlogov, kakor je določeno v Uredbi (ES) št. 1013/2006.

▼B

2. Omrežje se oblikuje tako, da celotni Skupnosti omogoči samozadostnost pri odstranjevanju in predelavi odpadkov iz odstavka 1, državam članicam pa vsaki posamezno dosego tega cilja, pri čemer se upoštevajo geografske okoliščine ali potreba po napravah, specializiranih za nekatere vrste odpadkov.

3. Omrežje omogoča odstranjevanje odpadkov ali predelavo odpadkov iz odstavka 1 v eni od najbližjih primernih naprav s pomočjo najustrežnejših metod in tehnologij, da bi se zagotovila visoka raven varstva okolja in zdravja ljudi.

4. Načeli bližine in samozadostnosti ne pomenita, da mora biti v vsaki državi članici celoten sklop naprav za dokončno predelavo.

*Člen 17***Nadzor nad nevarnimi odpadki****▼C4**

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da se nastajanje, zbiranje in prevoz nevarnih odpadkov, njihovo skladiščenje in obdelava izvajajo pod pogoji, ki zagotavljajo zaščito okolja in zdravja ljudi, da se izpolnijo določbe člena 13, vključno z ukrepi za zagotavljanje sledljivosti od nastanka do končnega cilja in nadzora nevarnih odpadkov, da se izpolnijo zahteve členov 35 in 36.

▼B*Člen 18***Prepoved mešanja nevarnih odpadkov**

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se nevarni odpadki ne mešajo niti z drugimi kategorijami nevarnih odpadkov niti z drugimi odpadki, snovmi ali materiali. Mešanje vključuje redčenje nevarnih snovi.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice dovolijo mešanje, če:

- (a) mešanje izvaja ustanova ali podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v skladu s členom 23;
- (b) so izpolnjene določbe člena 13, škodljivi vplivi ravnanja z odpadki na zdravje ljudi in okolje pa se ne povečajo; in
- (c) je postopek mešanja skladen z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.

▼M4

3. V primeru nezakonitega mešanja nevarnih odpadkov v nasprotju s tem členom, države članice brez poseganja v člen 36 zagotovijo, da se ločevanje izvede, kadar je tehnično izvedljivo in potrebno za usklajitev s členom 13.

Kadar se na podlagi prvega pododstavka ločevanje ne zahteva, države članice zagotovijo, da se mešani odpadki obdelajo v obratu, ki je pridobil dovoljenje v skladu s členom 23 za obdelavo takšne mešanice.

▼ B*Člen 19***Označevanje nevarnih odpadkov**

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se nevarni odpadki med zbiranjem, prevažanjem in začasnim skladiščenjem pakirajo in označujejo v skladu z veljavnimi mednarodnimi standardi in standardi Skupnosti.

▼ C4

2. Nevarni odpadki so ob vsakem prenosu znotraj države članice opremljeni z identifikacijskim dokumentom, lahko v elektronski obliki, ki vsebuje ustrezne podatke, opredeljene v Prilogi IB k Uredbi (ES) št. 1013/2006.

▼ M4*Člen 20***Nevarni odpadki iz gospodinjstev**

1. Države članice do 1. januarja 2025 vzpostavijo ločeno zbiranje nevarnih odpadkov iz gospodinjstev, da zagotovijo, da se ti odpadki obdelajo v skladu s členoma 4 in 13 in ne onesnažujejo drugih tokov komunalnih odpadkov.

2. Členi 17, 18, 19 in 35 se ne uporabljajo za mešane odpadke iz gospodinjstev.

3. Člena 19 in 35 se ne uporabljata za ločene frakcije nevarnih odpadkov iz gospodinjstev, dokler jih zaradi zbiranja, odstranjevanja ali predelave ne sprejme ustanova ali podjetje, ki je pridobilo dovoljenje ali je bilo registrirano v skladu s členom 23 ali 26.

4. Komisija do 5. januarja 2020 oblikuje smernice, ki bodo državam članicam pomagale in jih spodbujale pri ločenem zbiranju nevarnih odpadkov iz gospodinjstev.

▼ B*Člen 21***Odpadna olja**

1. Brez poseganja v obveznosti v zvezi z ravnanjem z nevarnimi odpadki, določene v členih 18 in 19, sprejmejo države članice potrebne ukrepe za zagotovitev, da se:

▼ M4

- (a) odpadna olja zbirajo ločeno, razen če ločeno zbiranje ni tehnično izvedljivo ob upoštevanju primerov dobrih praks;
- (b) odpadna olja obdelajo v skladu s členoma 4 in 13, pri čemer imajo prednost regeneracija ali drugi postopki recikliranja, ki daje enake ali boljši splošni izid za okolje kot regeneracija;
- (c) odpadna olja z različnimi lastnostmi ne mešajo ter se ne mešajo z drugimi vrstami odpadkov ali snovmi, če takšno mešanje ovira njihovo regeneracijo ali drug postopek recikliranja, ki daje enake ali boljši splošni izid za okolje kot regeneracija.

▼ B

2. Za namene ločenega zbiranja odpadnih olj in njihove ustrezne obdelave lahko države članice v skladu z nacionalnimi okoliščinami uporabijo dodatne ukrepe, kot so tehnične zahteve, odgovornost proizvajalca, ekonomski instrumenti ali prostovoljni dogovori.

3. Če za odpadna olja v skladu z nacionalno zakonodajo veljajo zahteve za regeneracijo, lahko države članice predpišejo, da se takšna odpadna olja regenerirajo, če je to tehnično izvedljivo, in, kadar se uporablja člen 11 ali 12 Uredbe (ES) št. 1013/2006, omejijo čezmejne pošiljke odpadnih olj s svojega ozemlja v naprave za sežig ali sosežig, da bi se dalo prednost regeneraciji odpadnih olj.

▼ M4

4. Komisija do 31. decembra 2022 pregleda podatke o odpadnih oljih, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 37(4), da bi preučila izvedljivost sprejetja ukrepov za obdelavo odpadnih olj, vključno s kvantitativnimi cilji regeneracije odpadnih olj in nadaljnjimi ukrepi za spodbujanje regeneracije odpadnih olj. V ta namen Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.

*Člen 22***Biološki odpadki**

1. Države članice zagotovijo, da se biološki odpadki do 31. decembra 2023 in v skladu s členom 10(2) in (3) bodisi ločujejo in reciklirajo pri viru bodisi zbirajo ločeno in se ne mešajo z drugimi vrstami odpadkov.

Države članice lahko dovolijo, da se skupaj z biološkimi odpadki zbirajo odpadki s podobnimi lastnostmi glede biorazgradljivosti in kompostabilnosti, ki so v skladu z ustreznimi evropskimi ali morebitnimi enakovrednimi nacionalnimi standardi za embalažo, primerno za kompostiranje ali biorazgradnjo.

2. Države članice v skladu s členoma 4 in 13 sprejmejo ukrepe za:

(a) spodbujanje recikliranja, vključno s kompostiranjem in razgradnjo, bioloških odpadkov na način, ki izpolnjuje visoko raven varstva okolja, izhodni produkti pa dosegaajo ustrezne visoke standarde kakovosti;

(b) spodbujanje hišnega kompostiranja; in

(c) spodbujanje uporabe materialov, pridobljenih iz bioloških odpadkov.

3. Komisija do 31. decembra 2018 od evropskih organizacij za standardizacijo zahteva, naj na podlagi primerov najboljših razpoložljivih praks razvijejo evropske standarde za biološke odpadke, ki vstopajo v postopke organskega recikliranja, ter za kompost in digestat.

POGLAVJE IV
DOVOLJENJA IN REGISTRACIJE

Člen 23

Izdaja dovoljenj

1. Države članice od vsake ustanove ali podjetja, ki namerava izvajati obdelavo odpadkov, zahtevajo, da pridobi dovoljenje pristojnega organa.

V teh dovoljenjih je navedeno vsaj naslednje:

- (a) vrste in količine odpadkov, ki se lahko obdelajo;
- (b) tehnične in kakršne koli druge zahteve, pomembne za zadevno lokacijo, za vsak dovoljen postopek;
- (c) varnostni in previdnostni ukrepi, ki jih je treba sprejeti;
- (d) metoda, ki naj se uporabi za vsak postopek;
- (e) takšni postopki spremljanja in nadzora, kot bi lahko bili potrebni;
- (f) takšne določbe glede zaprtja in oskrbe po zaprtju, kot bi lahko bile potrebne.

2. Dovoljenja se lahko odobrijo za določeno časovno obdobje in se lahko podaljšajo.

3. Kadar pristojni organ meni, da predvidena metoda obdelave ni sprejemljiva z vidika varstva okolja, zlasti če metoda ni v skladu s členom 13, zavrne izdajo dovoljenja.

4. Pogoj katerega koli dovoljenja, ki zajema sežig ali sosežig z energetske predelavo, je, da mora energetska predelava potekati ob visoki stopnji energetske učinkovitosti.

5. Vsa dovoljenja, izdana na podlagi druge nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Skupnosti, ki izpolnjujejo vse zahteve iz tega člena, se skupaj z dovoljenjem iz odstavka 1 lahko združijo v eno samo dovoljenje, če se s takšno obliko gospodarski subjekt ali pristojni organ izogoe odvečnemu podvajanju informacij in dvojnemu delu.

Člen 24

Oprostitev izpolnjevanja zahtev za dovoljenje

Države članice lahko oprostijo ustanove ali podjetja izpolnjevanja zahtev, določenih v členu 23(1), v primeru naslednjih postopkov:

- (a) odstranjevanja lastnih nenevarnih odpadkov na kraju nastanka, ali
- (b) predelave odpadkov.

Člen 25

Pogoji za oprostitev

1. Kadar država članica želi dovoliti oprostitev, določene v členu 24, za vsako vrsto dejavnosti določi splošna pravila, v katerih so navedene vrste in količine odpadkov, za katere oprostitev lahko velja, ter metoda obdelave, ki bo uporabljena.

▼ B

Ta pravila so namenjena zagotavljanju obdelave odpadkov v skladu s členom 13. Ta pravila bi morala v primeru postopkov odstranjevanja iz točke (a) člena 24 upoštevati najboljše razpoložljive tehnike.

2. Države članice poleg splošnih pravil iz odstavka 1 določijo tudi posebne pogoje za oprostitev za nevarne odpadke, vključno z vrstami dejavnosti in vsemi drugimi potrebnimi zahtevami za izvajanje različnih oblik predelave ter, kjer je to ustrezno, mejnimi vrednostmi vsebnosti nevarnih snovi v odpadkih in mejnimi emisijskimi vrednostmi.

3. Države članice obvestijo Komisijo o splošnih pravilih, določenih v skladu z odstavkoma 1 in 2.

*Člen 26***Registracija**

Kadar za spodaj navedene ne veljajo zahteve za dovoljenje, države članice zagotovijo, da pristojni organ, vodi register:

- (a) ustanov ali podjetij, ki poklicno zbirajo ali prevažajo odpadke;
- (b) trgovcev ali posrednikov, in
- (c) ustanov ali podjetij, za katere veljajo oprostitev izpolnjevanja zahtev za dovoljenje v skladu s členom 24.

Obstoječe evidence, s katerimi razpolaga pristojni organ, se po možnosti uporabijo za pridobitev ustreznih informacij za omenjeni postopek registracije, da se zmanjša administrativno breme.

*Člen 27***Minimalni standardi****▼ M4**

1. Komisija v skladu s členom 38a sprejme delegirane akte za dopolnitev te direktive z določitvijo minimalnih tehničnih standardov za dejavnosti obdelave, vključno za sortiranje in recikliranje odpadkov, za katere je potrebno dovoljenje v skladu s členom 23, kadar obstajajo dokazi, da bi lahko bili takšni minimalni standardi koristni z vidika varovanja zdravja ljudi in okolja.

▼ B

2. Takšni minimalni standardi zajemajo samo tiste dejavnosti obdelave odpadkov, ki jih ne ureja Direktiva 96/61/ES ali ki niso primerne, da bi jih urejala navedena direktiva.

3. Takšni minimalni standardi:

- (a) so usmerjeni h glavnim vplivom dejavnosti obdelave odpadkov na okolje;
- (b) zagotovijo, da obdelava odpadkov poteka v skladu s členom 13;
- (c) upoštevajo najboljše razpoložljive tehnike, in
- (d) po potrebi vključujejo elemente v zvezi s kakovostjo obdelave in procesnimi zahtevami.

▼ M4

4. Komisija v skladu s členom 38a sprejme delegirane akte za dopolnitev te direktive z določitvijo minimalnih standardov za dejavnosti, za katere je potrebna registracija v skladu s členom 26(a) in (b), kadar obstajajo dokazi, da bi lahko bili takšni minimalni standardi koristni z vidika varovanja zdravja ljudi in okolja ali preprečevanja motenj na notranjem trgu.

▼ B

POGLAVJE V

NAČRTI IN PROGRAMI

*Člen 28***Načrti ravnanja z odpadki**

1. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi oblikujejo enega ali več načrtov ravnanja z odpadki v skladu s členi 1, 4, 13 in 16.

Ti načrti, posamezno ali v kombinaciji, zajemajo celotno geografsko ozemlje zadevne države članice.

▼ C4

2. Načrti ravnanja z odpadki vsebujejo analizo trenutnega stanja na področju ravnanja z odpadki v zadevni geografski entiteti, kakor tudi ukrepe, ki naj se sprejmejo za izboljšanje za okolje varne priprave za ponovno uporabo, recikliranja, predelave in odstranjevanja odpadkov, ter oceno, kako bo načrt v pomoč pri izvajanju ciljev in določb te direktive.

▼ B

3. Načrti ravnanja z odpadki po potrebi in ob upoštevanju geografske ravni in vključenosti območja načrtovanja vsebujejo vsaj:

(a) vrsto, količino in izvor odpadkov, ki so nastali na ozemlju, odpadke, ki bodo verjetno poslani iz nacionalnega ozemlja ali na to ozemlje, in oceno razvoja tokov odpadkov v prihodnosti;

▼ M4

(b) obstoječe glavne naprave za odstranjevanje in predelavo, vključno z vsemi posebnimi ureditvami za odpadna olja, nevarne odpadke, odpadke, ki vsebujejo pomembne količine kritičnih surovin, ali tokove odpadkov, ki jih ureja posebna zakonodaja Unije;

(c) oceno potrebe po zaprtju obstoječih naprav za obdelavo odpadkov in po dodatni infrastrukturi naprav za obdelavo odpadkov v skladu s členom 16.

Države članice zagotovijo, da se izvede ocena naložb in drugih finančnih sredstev, tudi za lokalne organe, potrebnih za izpolnitev potreb. Ta ocena se vključi v zadevne načrte ravnanja z odpadki ali druge strateške dokumente, ki zajemajo celotno ozemlje zadevne države članice;

(ca) informacije o ukrepih za doseganje ciljev iz člena 5(3a) Direktive 1999/31/ES ali iz drugih strateških dokumentov, ki zajemajo celotno ozemlje zadevne države članice;

▼ M4

- (cb) oceno obstoječih sistemov zbiranja odpadkov, vključno z materiali, ki se zbirajo ločeno, ozemeljsko pokritostjo ločenega zbiranja in ukrepi za njegovo izboljšanje, oceno vseh odstopanj, odobrenih v skladu s členom 10(3), in oceno potrebe po novih sistemih zbiranja;

▼ B

- (d) dovolj informacij o lokacijskih merilih za določitev območja in kapacitete bodočih naprav za odstranjevanje ali po potrebi večjih naprav za predelavo;
- (e) splošne politike ravnanja z odpadki, vključno z načrtovanimi tehnologijami in metodami za ravnanje z odpadki ali politike za druge specifične težave pri ravnanju z odpadki, ki jih povzročajo odpadki;

▼ M4

- (f) ukrepe za odpravljanje in preprečevanje vseh oblik smetenja in za čiščenje okolja zaradi vseh vrst odvrženih smeti;
- (g) ustrezne kvalitativne in kvantitativne kazalnike in cilje, vključno glede količine nastalih odpadkov in njihove obdelave, ter glede komunalnih odpadkov, ki so odstranjeni ali energetsko predelani.

▼ B

4. Načrt ravnanja z odpadki lahko ob upoštevanju geografske ravnin in vključenosti območja načrtovanja vsebuje:

- (a) organizacijske vidike, povezane z ravnanjem z odpadki, vključno z opisom dodelitve pristojnosti med javnimi in zasebnimi akterji, ki izvajajo ravnanje z odpadki;
- (b) oceno uporabnosti in primernosti uporabe ekonomskih in drugih instrumentov za odpravljanje različnih težav, povezanih z odpadki, pri čemer se upošteva potreba po ohranitvi nemotenega delovanja notranjega trga;
- (c) uporabo kampanj za osveščanje in obveščanje širše javnosti ali določene skupine potrošnikov;
- (d) območja, ki so bila v preteklosti onesnažena zaradi odstranjevanja odpadkov in ukrepe za njihovo sanacijo.

▼ M4

5. Načrti ravnanja z odpadki morajo biti usklajeni z zahtevami za načrtovanje ravnanja z odpadki iz člena 14 Direktive 94/62/ES, s cilji iz člena 11(2) in (3) te direktive ter z zahtevami iz člena 5 Direktive 1999/31/ES, za namene preprečevanja smetenja pa z zahtevami iz člena 13 Direktive 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in člena 11 Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morskem strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19).

⁽²⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

▼ **B***Člen 29*▼ **C4****Programi preprečevanja odpadkov**▼ **M4**

1. Države članice vzpostavijo programe preprečevanja odpadkov, v katerih so opredeljeni vsaj ukrepi za preprečevanje odpadkov iz člena 9(1) v skladu s členoma 1 in 4.

Takšni programi se bodisi vključijo v načrte ravnanja z odpadki, ki se zahtevajo na podlagi člena 28, ali po potrebi v druge programe na področju okoljske politike, ali pa so pripravljene kot ločeni programi. Če je takšen program vključen v načrt ravnanja z odpadki ali v te druge programe, se cilji in ukrepi za preprečevanje odpadkov jasno opredelijo.

2. Pri vzpostavitvi takšnih programov države članice po potrebi opišejo prispevek instrumentov in ukrepov iz Priloge IVa k preprečevanju odpadkov in ocenijo uporabnost primerov ukrepov iz Priloge IV ali drugih primernih ukrepov. V programih se opišejo tudi obstoječi ukrepi za preprečevanje odpadkov in njihov prispevek k preprečevanju odpadkov.

▼ **B**

Namen takih ciljev in ukrepov je prekiniti povezavo med gospodarsko rastjo in vplivi na okolje, povezanimi z nastajanjem odpadkov.

▼ **M4**

2a. Države članice v okviru svojih programov preprečevanja odpadkov sprejmejo posebne programe preprečevanja odpadne hrane.

▼ **B**

5. Komisija izdela sistem za izmenjavo informacij o najboljših praksah na področju ► **C4** preprečevanja odpadkov ◀ in oblikuje smernice v pomoč državam članicam pri pripravi programov.

*Člen 30***Ocena ter pregled načrtov in programov**

1. Države članice zagotovijo, da se načrti ravnanja z odpadki in programi ► **C4** preprečevanja odpadkov ◀ ocenijo vsaj vsakih šest let, in po potrebi revidirajo in, kjer je to ustrezno, v skladu s členoma 9 in 11.

▼ **M4**

2. Evropska agencija za okolje vsaki dve leti objavi poročilo, v katerem je opisan napredek, dosežen pri oblikovanju in izvajanju programov preprečevanja odpadkov, vključno z oceno napredka pri preprečevanju nastajanja odpadkov za vsako državo članico in Unijo kot celoto, in oceno napredka pri prekinitvi povezave med nastajanjem odpadkov in gospodarsko rastjo ter pri prehodu na krožno gospodarstvo.

▼B*Člen 31***Sodelovanje javnosti**

Države članice v skladu z Direktivo 2003/35/ES ali, če je to ustrezno, Direktivo 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje⁽¹⁾ zagotovijo, da imajo ustrezne zainteresirane strani, organi in širša javnost možnost udeležbe pri pripravi načrtov ravnanja z odpadki in programov ► **C4** preprečevanja odpadkov ◄, ter da imajo dostop do njih, potem ko so pripravljene. Načrti in programi se objavijo na javno dostopnem spletnem mestu.

*Člen 32***Sodelovanje**

Države članice po potrebi sodelujejo z drugimi zadevnimi državami članicami in Komisijo pri pripravi načrtov ravnanja z odpadki in programov ► **C4** preprečevanja odpadkov ◄ v skladu s členoma 28 in 29.

*Člen 33***Informacije, ki se predložijo Komisiji**

1. Države članice obvestijo Komisijo o načrtih ravnanja z odpadki in programih ► **C4** preprečevanja odpadkov ◄ iz členov 28 in 29, potem ko so sprejeti, in o vseh bistvenih revizijah načrtov in programov.

▼M4

2. Komisija sprejme izvedbene akte za določitev oblike uradnega sporočanja informacij o sprejetju in bistvenih spremembah načrtov ravnanja z odpadki in programov preprečevanja odpadkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 39(2).

▼B

POGLAVJE VI

INŠPEKCIJSKI PREGLEDI IN EVIDENCE*Člen 34***Inšpekcijski pregledi**

1. Pristojni organi redno izvajajo ustrezne inšpekcijske preglede v ustanovah ali podjetjih, ki izvajajo postopke obdelave odpadkov, ustanovah ali podjetjih, ki poklicno zbirajo ali prevažajo odpadke, pri posrednikih in trgovcih ter v ustanovah ali podjetjih, ki so povzročitelji nevarnih odpadkov.

2. Inšpekcijski pregledi, ki se nanašajo na postopke zbiranja in prevažanja, vključujejo izvor, naravo, količino in namembni kraj zbranih in prepeljanih odpadkov.

⁽¹⁾ UL L 197, 21.7.2001, str. 30.

▼ B

3. Države članice lahko upoštevajo registracije, pridobljene v okviru sistema Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), zlasti v zvezi s pogostostjo in intenzivnostjo inšpekcijskih pregledov.

*Člen 35***Vodenje evidenc****▼ M4**

1. Ustanove in podjetja iz člena 23(1), povzročitelji nevarnih odpadkov ter ustanove in podjetja, ki poklicno zbirajo ali prevažajo nevarne odpadke ali so trgovci in posredniki s temi odpadki, vodijo kronološko evidenco:

- (a) o količini, naravi in izvoru teh odpadkov ter količini proizvodov in materialov, ki nastanejo v postopkih priprave na ponovno uporabo in recikliranja ali v drugih postopkih predelave, in
- (b) kadar je ustrezno, o namembnem kraju, pogostosti zbiranja, načinu prevoza in predvideni metodi obdelave odpadkov, glede na odpadke.

Te podatke dajo na voljo pristojnim organom prek elektronskega registra ali registrov, vzpostavljenih na podlagi odstavka 4 tega člena.

▼ B

2. Evidenca o nevarnih odpadkih se hrani najmanj tri leta, razen v primerih ustanov in podjetij za prevoz nevarnih odpadkov, ki morajo takšne evidence hraniti najmanj 12 mesecev.

Dokazne listine o izvedbi postopkov ravnanja z odpadki je treba predložiti na zahtevo pristojnih organov ali prejšnjega imetnika.

3. Države članice lahko od povzročiteljev nenevarnih odpadkov zahtevajo, da ravnajo v skladu z odstavkoma 1 in 2.

▼ M4

4. Države članice vzpostavijo elektronski register ali usklajene registre za beleženje podatkov o nevarnih odpadkih iz odstavka 1, ki zajemajo celotno geografsko ozemlje zadevne države članice. Države članice lahko takšne registre vzpostavijo tudi za druge tokove odpadkov, zlasti za tiste tokove odpadkov, v zvezi s katerimi so določeni cilji v zakonodajnih aktih Unije. Države članice uporabijo podatke o odpadkih, ki jih industrijski upravljavci sporočijo v Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal, vzpostavljenem na podlagi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 ⁽¹⁾.

5. Komisija lahko sprejme izvedbene akte za določitev minimalnih pogojev za delovanje takšnih registrov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 39(2).

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

▼B*Člen 36***Izvrševanje in kazni****▼M4**

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za prepoved puščanja odpadkov, njihovega odmetavanja ali nenadzorovanega ravnanja z njimi, vključno s smetenjem.

▼B

2. Države članice določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitve določb te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE**▼M4***Člen 37***Poročanje**

1. Države članice podatke v zvezi z izvajanjem točk (a) do (e) člena 11(2) in iz člena 11(3) Komisiji sporočijo za vsako koledarsko leto.

Države članice podatke sporočijo elektronsko v 18 mesecih po izteku leta poročanja, za katero se podatki zbirajo. Podatki se sporočijo v obliki, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 7 tega člena.

Prvo obdobje poročanja se začne prvo polno koledarsko leto po sprejetju izvedbenega akta, v katerem je v skladu z odstavkom 7 tega člena določena oblika za poročanje.

2. Za namene preverjanja skladnosti s točko (b) člena 11(2) države članice sporočijo količino odpadkov, uporabljenih za zasipanje in druge postopke snovne predelave, ločeno od količine odpadkov, ki so bili pripravljene za ponovno uporabo ali reciklirani. Države članice sporočijo ponovno predelavo odpadkov v materiale, ki se bodo uporabili za dejavnosti zasipanja, kot zasipanje.

Za namene preverjanja skladnosti s točkami (c), (d) in (e) člena 11(2) in členom 11(3) države članice sporočijo količino odpadkov, pripravljenih za ponovno uporabo, ločeno od količine recikliranih odpadkov.

3. Države članice podatke v zvezi z izvajanjem člena 9(4) in (5) Komisiji sporočijo vsako leto.

Države članice podatke sporočijo elektronsko v 18 mesecih po izteku leta poročanja, za katero se podatki zbirajo. Podatki se sporočijo v obliki, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 7 tega člena.

Prvo obdobje poročanja se začne prvo polno koledarsko leto po sprejetju izvedbenega akta, v katerem je v skladu z odstavkom 7 tega člena določena oblika za poročanje.

▼ **M4**

4. Države članice Komisiji za vsako koledarsko leto sporočijo podatke o mineralnih ali sintetičnih mazivih ali industrijskih oljih, ki so dana na trg, in odpadnih oljih, ki se ločeno zberejo in obdelajo.

Države članice podatke sporočijo elektronsko v 18 mesecih po izteku leta poročanja, za katero se podatki zbirajo. Podatki se sporočijo v obliki, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 7.

Prvo obdobje poročanja se začne prvo polno koledarsko leto po sprejetju izvedbenega akta, v katerem je v skladu z odstavkom 7 določena oblika za poročanje.

5. Podatkom, ki jih države članice sporočijo v skladu s tem členom, se priložita poročilo o preverjanju kakovosti in poročilo o ukrepih, sprejetih na podlagi člena 11a(3) in (8), vključno z natančnimi informacijami o stopnjah povprečnih izgub, kadar je to ustrezno. Te informacije se sporočijo v obliki za poročanje, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 7 tega člena.

6. Komisija pregleda podatke, sporočene v skladu s tem členom, in objavi poročilo o rezultatih tega pregleda. Poročilo oceni organizacijo zbiranja podatkov, vire podatkov in uporabljene metodologije v državah članicah ter popolnost, zanesljivost, pravočasnost in doslednost teh podatkov. Ocena lahko vključuje specifična priporočila za izboljšave. Poročilo se pripravi po tem, ko so države članice prvič sporočile podatke, in nato vsaka štiri leta.

7. Komisija do 31. marca 2019 sprejme izvedbene akte, s katerimi določi obliko za poročanje podatkov iz odstavkov 1, 3, 4 in 5 tega člena. Za namene poročanja o izvajanju točk (a) in (b) člena 11(2) države članice uporabijo obliko, določeno v skladu z Izvedbenim sklepom Komisije z dne 18. aprila 2012 o uvedbi vprašalnika za poročila držav članic o izvajanju Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih. Za namene poročanja o odpadni hrani, se pri načrtovanju oblike za poročanje upošteva metodologija, določena v skladu s členom 9(8). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 39(2) te direktive.

Člen 38

Izmenjava informacij in primerov najboljših praks, razlaga in prilagoditev tehničnemu napredku

1. Komisija organizira redno izmenjavo informacij in najboljših praks med državami članicami, kadar je primerno tudi z regionalnimi in lokalnimi organi, o praktičnem izvajanju in izvrševanju zahtev iz te direktive, med drugim o:

- (a) uporabi pravil za izračun, določenih v členu 11a in razvoju ukrepov in sistemov za sledenje tokovom komunalnih odpadkov od sortiranja do recikliranja;
- (b) ustreznem upravljanju, izvrševanju, čezmejnem sodelovanju;
- (c) inovacijah na področju ravnanja z odpadki;

▼ **M4**

- (d) nacionalnih merilih za stranske proizvode in prenehanje statusa odpadka iz člena 5(3) ter člena 6(3) in (4), čemur bo v pomoč elektronski register na ravni Unije, ki ga vzpostavi Komisija;
- (e) ekonomskih instrumentih in drugih ukrepih, ki se uporabljajo v skladu s členom 4(3), da se spodbudi doseganje ciljev iz navedenega člena;
- (f) ukrepih iz člena 8(1) in (2);
- (g) preprečevanju odpadkov in vzpostavljanju sistemov, ki spodbujajo dejavnosti ponovne uporabe in podaljševanje življenjske dobe;
- (h) izvajanju obveznosti ločenega zbiranja;
- (i) instrumentih in pobudah za doseganje ciljev iz točk (c), (d) in (e) člena 11(2).

Komisija rezultate izmenjave informacij in primerov najboljših praks da na voljo javnosti.

2. Komisija lahko oblikuje smernice za razlago zahtev iz te direktive, vključno glede opredelitev pojmov odpadek, preprečevanje odpadkov, ponovna uporaba, priprava za ponovno uporabo, predelava, recikliranje, odstranjevanje, in glede uporabe pravil za izračun iz člena 11a.

Komisija oblikuje smernice za opredelitev pojmov komunalni odpadki in zasipanje.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 38a spremeni to direktivo s podrobno opredelitvijo uporabe enačbe za sežigalnice iz točke R1 v Prilogi II. Upoštevajo se lahko lokalne podnebne razmere, na primer kako nizke so temperature in kakšna je potreba po ogrevanju, kolikor te razmere vplivajo na količino energije, ki se lahko tehnično uporabi ali pridobi kot električna energija, energija za ogrevanje ali hlajenje ali procesna para. Upoštevajo se lahko tudi lokalne razmere v najbolj oddaljenih regijah, določenih v tretjem odstavku člena 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije, in na ozemljih iz člena 25 Akta o pristopu iz leta 1985.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 38a za spremembo prilog IV in V v luči znanstvenega in tehničnega napredka.

Člen 38a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 7(1), 9(8), 11a(10), 27(1) in (4), 38(2) in (3) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 4. julija 2018. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

▼M4

3. Pooblastilo iz členov 7(1), 9(8), 11a(10), 27(1) in (4), 38(2) in (3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 7(1), 9(8), 11a(10), 27(1) in (4), 38(2) in (3), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

*Člen 39***Postopek v odboru**

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

▼B*Člen 40***Prenos**

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 12. decembra 2010.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

⁽¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

▼B

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

*Člen 41***Razveljavitev in prehodne določbe**

Direktive 75/439/EGS, 91/689/EGS in 2006/12/ES se razveljavijo z 12. decembrom 2010.

Vendar od 12. decembra 2008 velja naslednje:

(a) Člen 10(4) Direktive 75/439/EGS se nadomesti z naslednjim:

„4. Referenčno merilno metodo za določanje vsebnosti PCB-ja v odpadnih oljih določi Komisija. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4) Direktive 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (*).

(*) UL L 114, 27.4.2006, str. 9.“

(b) Direktiva 91/689/EGS se spremeni:

(i) člen 1(4) se nadomesti z naslednjim:

„4. V tej direktivi ‚nevarni odpadki‘ pomeni:

- odpadki, razvrščeni kot nevarni odpadki na seznamu, določenem z Odločbo Komisije 2000/532/ES (*) na podlagi prilog I in II k tej direktivi. Ti odpadki morajo imeti eno ali več lastnosti, navedenih v Prilogi III. Seznam upošteva izvor in sestavo odpadkov ter po potrebi mejne koncentracijske vrednosti. Seznam se pregleda in, če je potrebno, revidira. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4) Direktive 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (**);
- kateri koli drugi odpadki, o katerih država članica meni, da izkazujejo katero koli od lastnosti, naštetih v Prilogi III. Takšni primeri se sporočijo Komisiji in pregledajo z namenom, da se seznam prilagodi. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4) Direktive 2006/12/ES.

(*) UL L 226, 6.9.2000, str. 3.

(**) UL L 114, 27.4.2006, str. 9.“;

▼B

(ii) člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Ukrepi, potrebni za prilagoditev prilog k tej direktive tehničnemu in znanstvenemu napredku in za revizijo seznama odpadkov iz člena 1(4), namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, med drugim z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4) Direktive 2006/12/ES.“

(c) Direktiva 2006/12/ES se spremeni:

(i) člen 1(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Za namene točke (a) odstavka 1 se uporablja Odločba Komisije 2000/532/ES (*), ki vsebuje seznam odpadkov iz kategorij, navedenih v Prilogi I k tej direktivi. Seznam se redno pregleduje in, če je potrebno, revidira. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4).

(*) UL L 226, 6.9.2000, str. 3.“;

(ii) člen 17 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 17

Ukrepi, potrebni za prilagoditev prilog tehničnemu in znanstvenemu napredku, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4).“;

(iii) člen 18(4) se nadomesti z naslednjim:

„4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.“

Sklicevanja na razveljavljene direktive se šteje za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s primerjalno tabelo iz Priloge V.

Člen 42

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske Unije*.

Člen 43

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B*PRILOGA I***POSTOPKI ODSTRANJEVANJA****▼C4**

- D 1 Odlaganje v ali na tla (npr. odlaganje na odlagališčih itd.)
- D 2 Vnos v ali na tla (npr. biološka razgradnja tekočih odpadkov ali muljev v tleh itd.)

▼B

- D 3 Globinsko injektiranje (npr. injektiranje odpadkov, ki se lahko črpajo, v vrtine, solne jaške ali naravno dana odlagališča itd.)
- D 4 Površinska zajezitev (npr. vlivanje tekočih odpadkov ali muljev v jame, ribnike ali lagune itd.)
- D 5 Posebej projektirano odlagališče (npr. odlaganje v posamezne obložene celice s pokrovom, ločene med seboj in od okolja, itd.)
- D 6 Izpuščanje v vode, razen v morja/oceane
- D 7 Izpuščanje v morja/oceane, vključno z odlaganjem na morsko dno
- D 8 Biološka obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo s katerim koli od postopkov, označenih z D 1 do D 12
- D 9 Fizikalno-kemična obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo s katerim koli od postopkov, označenih z D 1 do D 12 (npr. izparevanje, sušenje, kalcinacija itd.)
- D 10 Sežiganje na kopnem
- D 11 Sežiganje na morju (*)
- D 12 Trajno skladiščenje (npr. nameščanje posod v rudnik itd.)
- D 13 Spajanje ali mešanje pred izvajanjem katerega koli od postopkov, označenih z D 1 do D 12 (**)
- D 14 Ponovno pakiranje pred izvajanjem katerega koli od postopkov, označenih z D 1 do D 13
- D 15 Skladiščenje do katerega koli od postopkov, označenih z D 1 do D 14 (razen začasnega skladiščenja, do zbiranja, na mestu nastanka odpadkov) (***)

(*) Ta postopek je prepovedan z zakonodajo EU in mednarodnimi konvencijami.

(**) Če ni druge ustrezne kode D, lahko to vključuje predhodne postopke pred odstranjevanjem, vključno s predobdelavo, med drugim razvrščanje, drobljenje, stiskanje, peletiranje, sušenje, mletje, kondicioniranje ali ločevanje pred izvajanjem kateregakoli od postopkov, označenih z D1 do D12.

(***) Začasno skladiščenje pomeni predhodno skladiščenje v skladu s točko (10) člena 3.

▼B

PRILOGA II

POSTOPKI PREDELAVE

R 1 Uporaba predvsem kot gorivo ali drugače za pridobivanje energije (*)

R 2 Pridobivanje topil/regeneracija

▼M4

R 3 Recikliranje/pridobivanje organskih snovi, ki se ne uporabljajo kot topila (vključno s kompostiranjem in drugimi postopki biološkega preoblikovanja) (**)

R 4 Recikliranje/pridobivanje kovin in njihovih spojin (***)

R 5 Recikliranje/pridobivanje drugih anorganskih materialov (****)

▼B

R 6 Regeneracija kislin ali baz

(*) To vključuje sežigalnice za predelavo trdnih komunalnih odpadkov samo takrat, kadar je njihova energetska učinkovitost enaka ali večja od:

— 0,60 za naprave, ki delujejo in imajo dovoljenje v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti pred 1. januarjem 2009,

— 0,65 za obrate z dovoljenjem po 31. decembru 2008,

ki se določi z uporabo naslednje enačbe:

energetska učinkovitost = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$

v kateri:

E_p pomeni letno proizvodnjo toplotne ali električne energije. Izračuna se z električno energijo, pomnoženo z 2,6, in toplotno energijo, proizvedeno za komercialno uporabo, pomnoženo z 1,1 (GJ/leto)

E_f pomeni energijo, dovedeno v sistem, iz goriv, ki prispevajo k proizvodnji pare, na leto (GJ/leto)

E_w pomeni energijo, ki jo vsebujejo odpadki za obdelavo, izračunano z uporabo neto kalorične vrednosti odpadkov, na leto (GJ/leto)

E_i pomeni dovedeno energijo, razen E_w in E_f , na leto (GJ/leto)

0,97 je faktor, ki predstavlja energetske izgube zaradi pepela iz kotla in rešetk ter sevanja.

Ta enačba se uporablja v skladu z referenčnim dokumentom o najboljših razpoložljivih tehnikah za sežig odpadkov.

►M2 Vrednost enačbe za energetska učinkovitost se pomnoži s podnebnim korekcijskim faktorjem (climate correction factor, CCF), kakor je prikazano spodaj:

1. CCF za naprave, ki delujejo in imajo dovoljenje v skladu z veljavno zakonodajo Unije pred 1. septembrom 2015:

$CCF = 1$, če je $HDD \geq 3\,350$

$CCF = 1,25$, če je $HDD \leq 2\,150$

$CCF = - (0,25/1\,200) \times HDD + 1,698$, ko je $2\,150 < HDD < 3\,350$

2. CCF za naprave z dovoljenjem po 31. avgustu 2015 in za naprave pod točko 1 z dovoljenjem po 31. decembru 2029:

$CCF = 1$, če je $HDD \geq 3\,350$

$CCF = 1,12$, če je $HDD \leq 2\,150$

$CCF = - (0,12/1\,200) \times HDD + 1,335$, ko je $2\,150 < HDD < 3\,350$

(Izračunana vrednost CCF se zaokroži na tri decimalna mesta.)

►C1 Vrednost HDD (heating degree days, stopinjski dnevi ogrevanja) bi bilo treba določiti kot povprečje letnih vrednosti HDD lokacije sežigalnice, izračunano za obdobje 20 zaporednih let pred letom, za katerega se izračuna CCF. Za izračun vrednosti HDD bi bilo treba uporabiti naslednjo metodo Eurostata: vrednost HDD je enaka $(18\text{ °C} - T_m) \times d$, če je T_m nižja od ali enaka 15 °C (prag ogrevanja); če je T_m višja od 15 °C , pa je vrednost 0; v tem primeru je T_m povprečna $(T_{min} + T_{max})/2$ zunanja temperatura v obdobju d dni. Izračuni se opravijo za vsak dan ($d = 1$) ter se seštejejo za eno leto. ◀ ◀

(**) To zajema pripravo za ponovno uporabo, uplinjanje in pirolizo z uporabo sestavin, kot so kemikalije, in uporabo organskih materialov za zasipanje.

(***) To vključuje pripravo za ponovno uporabo.

(****) To zajema pripravo za ponovno uporabo, recikliranje anorganskih gradbenih materialov, uporabo anorganskih materialov za zasipanje ter čiščenje tal, katerega rezultat je možnost ponovne rabe tal.

▼B

- R 7 Predelava sestavin, ki se uporabljajo za zmanjšanje onesnaževanja
- R 8 Predelava sestavin iz katalizatorjev
- R 9 Ponovno rafiniranje olja ali drugi načini ponovne uporabe olja
- R 10 Vnos v ali na tla v korist kmetijstvu ali za ekološko izboljšanje
- R 11 Uporaba odpadkov, pridobljenih s katerim koli od postopkov, označenih z R 1 do R 10
- R 12 Izmenjava odpadkov za predelavo s katerim koli od postopkov, označenih z R 1 do R 11 (*)
- R 13 Skladiščenje odpadkov do katerega koli od postopkov, označenih z R 1 do R 12 (razen začasnega skladiščenja, do zbiranja, na mestu nastanka odpadkov (**))

(*) Če ni druge ustrezne R kode, lahko to vključuje predhodne postopke pred predelavo, vključno z predobdelavo, med drugim razgradnjo, razvrščanje, drobljenje, stiskanje, peletiranje, sušenje, mletje, kondicioniranje, ponovno pakiranje, ločevanje, spajanje ali mešanje pred izvajanjem kateregakoli postopka, označenega z R 1 do R 11.

(**) Začasno skladiščenje pomeni predhodno skladiščenje v skladu s točko (10) člena 3.

▼ **M1**

PRILOGA III

LASTNOSTI, ZARADI KATERIH SO ODPADKI NEVARNI

HP 1 „Eksplozivno“: odpadki, ki lahko pri kemijski reakciji sproščajo plin pri takšni temperaturi in tlaku ter s takšno hitrostjo, ki povzročijo škodo okolici. Sem spadajo tudi pirotehnični odpadki, eksplozivni organski peroksidni odpadki in eksplozivni samoreaktivni odpadki.

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene z eno od oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, prikazanih v tabeli 1, se odpadki ovrednotijo glede na lastnosti HP 1, če je to primerno in sorazmerno, v skladu s testnimi metodami. Če prisotnost snovi, zmesi ali izdelka kaže, da so odpadki eksplozivni, se razvrstijo kot nevarni z oznako HP 1.

Tabela 1: Oznake razreda nevarnosti in kategorije ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 1:

Oznake razreda nevarnosti in kategorije	Oznake za stavke o nevarnosti
Unst. Expl.	H 200
Expl. 1.1	H 201
Expl. 1.2	H 202
Expl. 1.3	H 203
Expl. 1.4	H 204
Self-react. A	H 240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H 241
Org. Perox. B	

HP 2 „Oksidativno“: odpadki, ki lahko, običajno z dovajanjem kisika, povzročijo vžig drugih snovi ali prispevajo k njihovu vžigu.

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene z eno od oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, prikazanih v tabeli 2, se odpadki ovrednotijo glede na lastnost HP 2, če je to primerno in sorazmerno, v skladu s testnimi metodami. Če prisotnost snovi kaže, da so odpadki oksidativni, se razvrstijo kot nevarni z oznako HP 2.

Tabela 2: Oznake razreda nevarnosti in kategorije ter oznake za stavke o nevarnosti za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 2:

Oznake razreda nevarnosti in kategorije	Oznake za stavke o nevarnosti
Ox. Gas 1	H 270
Ox. Liq. 1	H 271
Ox. Sol. 1	

▼ **M1**

Oznake razreda nevarnosti in kategorije	Oznake za stavke o nevarnosti
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H 272
Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3	

HP 3 „Vnetljivo“:

- vnetljivi tekoči odpadki tekoči odpadki, ki imajo plamenišče pod 60 °C, ali odpadna plinska olja, dizel in lahka kurilna olja, ki imajo plamenišče > 55 °C in ≤ 75 °C;
- vnetljivi pirofori tekoči in trdni odpadki trdni ali tekoči odpadki, ki se lahko tudi v majhnih količinah ob stiku z zrakom vžgejo v petih minutah;
- vnetljivi trdni odpadki trdni odpadki, ki so hitro vnetljivi ali lahko povzročijo ogenj ali k njemu prispevajo s trenjem;
- vnetljivi plinasti odpadki plinasti odpadki, ki so vnetljivi na zraku pri 20 °C in standardnem tlaku 101,3 kPa;
- odpadki, ki reagirajo z vodo odpadki, ki ob stiku z vodo sproščajo nevarne količine vnetljivih plinov;
- drugi vnetljivi odpadki vnetljivi aerosoli, vnetljivi samosegrevajoči se odpadki, vnetljivi organski peroksidi in vnetljivi samoreaktivni odpadki.

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene z eno od oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, prikazanih v tabeli 3, se odpadki ovrednotijo, če je to primerno in sorazmerno, v skladu s testnimi metodami. Če prisotnost snovi kaže, da so odpadki vnetljivi, se razvrstijo kot nevarni z oznako HP 3.

Tabela 3: Oznake razreda nevarnosti in kategorije ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 3:

Oznake razreda nevarnosti in kategorije	Oznake za stavke o nevarnosti
Flam. Gas 1	H220
Flam. Gas 2	H221
Aerosol 1	H222
Aerosol 2	H223
Flam. Liq. 1	H224
Flam. Liq.2	H225
Flam. Liq. 3	H226
Flam. Sol. 1	H228
Flam. Sol. 2	

▼ **M1**

Oznake razreda nevarnosti in kategorije	Oznake za stavke o nevarnosti
Self-react. CD	H242
Self-react. EF	
Org. Perox. CD	
Org. Perox. EF	
Pyr. Liq. 1	H250
Pyr. Sol. 1	
Self-heat.1	H251
Self-heat. 2	H252
Water-react. 1	H 260
Water-react. 2 Water-react. 3	H 261

HP 4 „Dražilno – draženje kože in poškodba oči“: odpadki, ki lahko ob stiku s kožo ali očmi povzročijo draženje kože ali poškodbo oči.

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi v koncentracijah nad mejno vrednostjo, ki so razvrščene z eno od oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, hkrati pa je dosežena ali presežena ena ali več od naslednjih mejnih koncentracij, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 4.

Mejna vrednost, ki se upošteva pri vrednotenju za Skin corr. 1A (H314), Skin irrit. 2 (H315), Eye dam. 1 (H318) in Eye irrit. 2 (H319), je 1 %.

Če vsota koncentracij vseh snovi, razvrščenih kot Skin corr. 1A (H314), znaša 1 % ali več, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 4.

Če vsota koncentracij vseh snovi, razvrščenih kot H318, znaša 10 % ali več, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 4.

Če vsota koncentracij vseh snovi, razvrščenih kot H315 in H319, znaša 20 % ali več, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 4.

Opomba: odpadki, ki vsebujejo snovi, razvrščene kot H314 (Skin corr.1A, 1B ali 1C) v količinah, ki znašajo 5 % ali več, se razvrstijo kot nevarni z oznako HP 8. HP 4 se ne uporablja, če so odpadki razvrščeni kot HP 8.

HP 5 „Specifična strupenost za ciljne organe (STOT)/strupenost pri vdihavanju“: odpadki, ki lahko povzročijo specifično strupenost za ciljne organe zaradi enkratne ali ponavljajoče se izpostavljenosti ali ki povzročajo akutne strupene učinke zaradi vdihavanja.

▼ M1

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene z eno ali več oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, prikazanih v tabeli 4, hkrati pa je dosežena ali presežena ena ali več od mejnih koncentracij iz tabele 4, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 5. Kadar so v odpadkih prisotne snovi, razvrščene kot STOT, mora biti posamezna snov prisotna v mejni koncentraciji ali nad njo, da se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 5.

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene kot Asp. Tox. 1 in je dosežena sli presežena mejna koncentracija vsote navedenih snovi, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 5 samo v primeru, ko skupna kinematična viskoznost (pri 40 °C) ne presega 20,5 mm²/s. ⁽¹⁾

Tabela 4: Oznake razreda nevarnosti in kategorije ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov in ustrezne mejne koncentracije za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 5

Oznake razreda nevarnosti in kategorije	Oznake za stavke o nevarnosti	Mejna koncentracija
STOT SE 1	H370	1 %
STOT SE 2	H371	10 %
STOT SE 3	H335	20 %
STOT RE 1	H372	1 %
STOT RE 2	H373	10 %
Asp. Tox. 1	H304	10 %

HP 6 „Akutna strupenost“: odpadki, ki lahko povzročijo akutne strupene učinke po oralnem vnosu ali vnosu prek kože ali pri izpostavljenosti po vnosu prek dihalnih poti.

Če je vsota koncentracij vseh snovi v odpadkih, razvrščenih z oznako razreda nevarnosti in kategorije akutne strupenosti ter oznako za stavke o nevarnosti iz tabele 5, enaka pragu iz navedene tabele ali ga presega, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 6. Kadar je v odpadkih prisotna več kot ena snov, ki je razvrščena kot akutno strupena, je vsota koncentracij zahtevana le za snovi znotraj iste kategorije nevarnosti.

Naslednje mejne vrednosti se upoštevajo pri vrednotenju:

— za Acute Tox. 1, 2 ali 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %;

— za Acute Tox. 4 (H302, H312, H332): 1 %.

Tabela 5: Oznake razreda nevarnosti in kategorije ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov in ustrezne mejne koncentracije za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 6

⁽¹⁾ Kinematična viskoznost se ugotavlja samo za tekočine.

▼ **M1**

Oznake razreda nevarnosti in kategorije	Oznake za stavke o nevarnosti	Mejna koncentracija
Acute Tox.1 (Oral)	H300	0,1 %
Acute Tox. 2 (Oral)	H300	0,25 %
Acute Tox. 3 (Oral)	H301	5 %
Acute Tox 4 (Oral)	H302	25 %
Acute Tox.1 (Dermal)	H310	0,25 %
Acute Tox.2 (Dermal)	H310	2,5 %
Acute Tox. 3 (Dermal)	H311	15 %
Acute Tox 4 (Dermal)	H312	55 %
Acute Tox 1 (Inhal.)	H330	0,1 %
Acute Tox.2 (Inhal.)	H330	0,5 %
Acute Tox. 3 (Inhal.)	H331	3,5 %
Acute Tox. 4 (Inhal.)	H332	22,5 %

HP 7 „Rakotvorno“: odpadki, ki povzročajo raka ali povečujejo njegovo pojavnost.

Kadar odpadki vsebujejo snov, ki je razvrščena z eno od oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, hkrati pa je presežena ali dosežena ena od mejnih koncentracij, prikazanih v tabeli 6, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 7. Kadar je v odpadkih prisotna več kot ena snov, ki je razvrščena kot rakotvorna, mora biti posamezna snov prisotna v mejni koncentraciji ali nad njo, da se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 7.

Tabela 6: Oznake razreda nevarnosti in kategorije ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov in ustrezne mejne koncentracije za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 7

Oznake razreda nevarnosti in kategorije	Oznake za stavke o nevarnosti	Mejna koncentracija
Carc. 1A	H350	0,1 %
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0 %

HP 8 „Jedko“: odpadki, ki lahko ob stiku s kožo povzročijo kožne razjede.

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene kot Skin corr.1A, 1B ali 1C (H314) in je vsota njihovih koncentracij enaka 5 % ali višja, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 8.

Mejna vrednost, ki se upošteva pri vrednotenju za Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314), je 1,0 %.

HP 9 „Infektivno“: odpadki, ki vsebujejo za življenje sposobne mikroorganizme ali njihove toksine, za katere je znano ali zanesljivo, da pri človeku ali drugih živih organizmih povzročajo bolezen.

▼ **M1**

Pripis nevarne lastnosti HP 9 se ovrednoti v skladu s pravili, določenimi v referenčnih dokumentih ali v zakonodaji držav članic.

HP 10 „Strupeno za razmnoževanje“: odpadki, ki imajo škodljive učinke na spolno delovanje in plodnost pri odraslih moških in ženskah ter so strupeni za razvoj pri potomcih.

Kadar odpadki vsebujejo snov, ki je razvrščena z eno od naslednjih oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, hkrati pa je presežena ali dosežena ena od mejnih koncentracij, prikazanih v tabeli 7, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 10. Kadar je v odpadkih prisotna več kot ena snov, ki je razvrščena kot strupena za razmnoževanje, mora biti posamezna snov prisotna v mejni koncentraciji ali nad njo, da se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 10.

Tabela 7: Oznake razreda nevarnosti in kategorije ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov in ustrezne mejne koncentracije za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 10

Oznake razreda nevarnosti in kategorije	Oznake za stavke o nevarnosti	Mejna koncentracija
Repr. 1A	H360	0,3 %
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0 %

HP 11 „Mutageno“: odpadki, ki lahko povzročijo mutacijo, ki je trajna sprememba količine ali strukture genskega materiala v celici.

Kadar odpadki vsebujejo snov, ki je razvrščena z eno od naslednjih oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, hkrati pa je presežena ali dosežena ena od mejnih koncentracij, prikazanih v tabeli 8, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 11. Kadar je v odpadkih prisotna več kot ena snov, ki je razvrščena kot mutagena, mora biti posamezna snov prisotna v mejni koncentraciji ali nad njo, da se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 11.

Tabela 8: Oznake razreda nevarnosti in kategorije ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov in ustrezne mejne koncentracije za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 11

Oznake razreda nevarnosti in kategorije	Oznake za stavke o nevarnosti	Mejna koncentracija
Muta. 1A,	H340	0,1 %
Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0 %

▼ **M1**

HP 12 „Sproščanje akutno strupenega plina“: odpadki, ki sproščajo akutno strupene pline (Acute Tox. 1, 2 ali 3) v stiku z vodo ali kislino.

Kadar odpadki vsebujejo snov, ki ji je dodeljen eden od naslednjih dodatnih stavkov o nevarnosti: EUH029, EUH031 in EUH032, se razvrstijo kot nevarni z oznako HP 12 v skladu s testnimi metodami ali smernicami.

HP 13 „Povzročja preobčutljivost“: odpadki, ki vsebujejo eno ali več snovi, za katere je znano, da povzročajo preobčutljivost kože ali dihal.

Kadar odpadki vsebujejo snov, ki je razvrščena kot takšna, da povzročja preobčutljivost, in ji je dodeljena oznaka stavka o nevarnosti H317 ali H334, hkrati pa je dosežena ali presežena mejna koncentracija 10 % za posamezno snov, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 13.

▼ **M3**

HP 14 „Ekotoksično“: odpadki, ki pomenijo ali lahko pomenijo takojšnje ali kasnejše tveganje za enega ali več sektorjev okolja.

Opadki, ki izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev, se razvrstijo kot odpadki z nevarno lastnostjo HP 14:

— odpadki, ki vsebujejo snov, razvrščeno kot snov, ki tanjša ozonski plašč, poleg tega pa ji je bila dodeljena oznaka stavka o nevarnosti H420 v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in koncentracija takšne snovi dosega ali presega mejno koncentracijo 0,1 %.

$[c(H420) \geq 0,1 \text{ \%}]$;

— odpadki, ki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene kot akutno nevarne za vodno okolje in jim je bila dodeljena oznaka stavka o nevarnosti H400 v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, vsota koncentracij takšnih snovi pa dosega ali presega mejno koncentracijo 25 %. Za takšne snovi velja mejna vrednost 0,1 %;

$[\Sigma c (H400) \geq 25 \text{ \%}]$;

— odpadki, ki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene kot kronično nevarne za vodno okolje 1, 2 ali 3 z oznako stavka o nevarnosti H410, H411 ali H412 v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, in vsota koncentracij vseh snovi, ki so razvrščene kot kronično nevarne za vodno okolje 1 (H410), pomnožena s 100 in prišteta k vsoti koncentracij vseh snovi, ki so razvrščene kot kronično nevarne za vodno okolje 2 (H411), pomnoženi z 10 in prišteti k vsoti koncentracij vseh snovi, ki so razvrščene kot kronično nevarne za vodno okolje 3 (H412), dosega ali presega mejno koncentracijo 25 %. Za snovi, razvrščene kot H410, velja mejna vrednost 0,1 %, za snovi, razvrščene kot H411 ali H412, pa velja mejna vrednost 1 %;

$[100 \times \Sigma c (H410) + 10 \times \Sigma c (H411) + \Sigma c (H412) \geq 25 \text{ \%}]$;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31.12.2008, str. 1).

▼ M3

— odpadki, ki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene kot kronično nevarne za vodno okolje 1, 2, 3 ali 4 in jim je bila dodeljena oznaka stavka o nevarnosti H410, H411, H412 ali H413 v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, vsota koncentracij vseh snovi, razvrščenih kot kronično nevarne za vodno okolje, pa dosega ali presega mejno koncentracijo 25 %. Za snovi, razvrščene kot H410, velja mejna vrednost 0,1 %, za snovi, razvrščene kot H411, H412 ali H413, pa velja mejna vrednost 1 %;

$$[\Sigma c \text{ H410} + \Sigma c \text{ H411} + \Sigma c \text{ H412} + \Sigma c \text{ H413} \geq 25 \text{ \%}]$$

pri čemer je: Σ = vsota in c = koncentracije snovi.

▼ M1

HP 15 „Odpadki, ki lahko kažejo zgoraj navedeno nevarno lastnost, ki jih izvorni odpadki neposredno ne kažejo“.

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki jim je dodeljen eden od stavkov o nevarnosti ali dodatnih stavkov o nevarnosti, prikazanih v tabeli 9, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 15, razen če so odpadki v taki obliki, da ne bodo v nobenem primeru izrazili eksplozivnih ali potencialno eksplozivnih lastnosti.

Tabela 9: Stavki o nevarnosti in dodatni stavki o nevarnosti za sestavine odpadkov za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 15

Stavki o nevarnosti/dodatni stavki o nevarnosti	
Pri požaru lahko eksplodira v masi	H205
Eksplozivno v suhem stanju	EUH001
Lahko tvori eksplozivne peroksidge	EUH019
Nevarnost eksplozije ob segrevanju v zaprtem prostoru	EUH044

Poleg tega lahko države članice odpadke opredelijo kot nevarne z oznako HP 15 na podlagi drugih veljavnih kriterijev, kot je na primer vrednotenje izlužka.

▼ M3**▼ C3**

Testne metode

Metode, ki jih je treba uporabiti, so opisane v Uredbi Komisije (ES) št. 440/2008 ⁽¹⁾ in v drugih ustreznih opombah CEN ali drugih mednarodno priznanih testnih metodah in smernicah.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 440/2008 z dne 30. maja 2008 o določitvi testnih metod v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (UL L 142, 31.5.2008, str. 1).

PRILOGA IV

PRIMERI UKREPOV ZA ►C4 PREPREČEVANJE ODPADKOV ◀ IZ ČLENA 29

Ukrepi, ki lahko vplivajo na okvirne pogoje, povezane z nastajanjem odpadkov

1. Uporaba ukrepov načrtovanja ali drugih ekonomskih instrumentov, ki spodbujajo učinkoviti rabo virov.
2. Spodbujanje raziskav in razvoja na področju doseganja čistejših in manj potratnih proizvodov in tehnologij ter širjenje in uporaba rezultatov takšnih raziskav in razvoja.
3. Oblikovanje učinkovitih in pomembnih kazalcev obremenitev okolja, povezanih z nastajanjem odpadkov, katerih namen je prispevati k preprečevanju nastajanja odpadkov na vseh ravneh, od primerjave proizvodov na ravni Skupnosti prek ukrepanja lokalnih organov do nacionalnih ukrepov.

Ukrepi, ki lahko vplivajo na faze zasnove, proizvodnje in distribucije

4. Spodbujanje okoljsko primerne zasnove (sistematična vključitev okoljskih vidikov v zasnovo proizvoda z namenom, da se izboljša okoljska učinkovitost proizvoda v njegovem celotnem življenjskem krogu).
5. Zagotavljanje informacij o tehnikah ►C4 preprečevanja odpadkov ◀ z namenom olajšati izvajanje najboljših razpoložljivih tehnik v industriji.
6. Organizacija usposabljanja pristojnih organov v zvezi z vključitvijo zahtev za ►C4 preprečevanje odpadkov ◀ v dovoljenja skladno s to direktivo in Direktivo 96/61/ES.
7. Vključitev ukrepov za ►C4 preprečevanje odpadkov ◀ v napravah, ki ne spadajo v okvir Direktive 96/61/ES. Takšni ukrepi po potrebi lahko vključujejo ocene ali načrte ►C4 preprečevanja odpadkov ◀.
8. Uporaba kampanj za osveščanje ali zagotavljanje finančne pomoči, pomoči pri odločanju ali druge pomoči podjetjem. Takšni ukrepi so verjetno posebno učinkoviti, kadar so usmerjeni v majhna in srednje velika podjetja ter so jim prilagojeni in delujejo preko vzpostavljenih poslovnih omrežij.
9. Uporaba prostovoljnih dogovorov, združenj potrošnikov/proizvajalcev ali sektorskih pogajanj, da ustrezna podjetja ali industrijski sektorji določijo svoje lastne načrte ali cilje za ►C4 preprečevanje odpadkov ◀ ali izboljšajo potratne proizvode ali embalažo.
10. Spodbujanje verodostojnih sistemov za ravnanje z okoljem, vključno z EMAS in ISO 14001.

Ukrepi, ki lahko vplivajo na fazo potrošnje in uporabe

11. Ekonomski instrumenti, kakršni so spodbude za čiste nakupe ali uvedba obveznega plačila potrošnikov za dani izdelek ali enoto embalaže, ki bi bila sicer zagotovljena brezplačno.
12. Uporaba kampanj za osveščanje in obveščanje širše javnosti ali določene skupine potrošnikov.
13. Spodbujanje verodostojnih znakov za okolje.

▼B

14. Dogovori z industrijo, npr. uporaba združenj proizvodov, kot so tisti, ki se izvajajo v okviru integriranih politik do proizvodov, ali s prodajalci na drobno o razpoložljivosti informacij o ►C4 preprečevanju odpadkov ◄ in proizvodih, ki na okolje vplivajo manj škodljivo.
15. V okviru javnih in zasebnih naročil, vključitev okoljskih meril in meril za ►C4 preprečevanje odpadkov ◄ v javne razpise in pogodbe, v skladu s Priročnikom o okoljskih javnih naročilih, ki ga je dne 29. oktobra 2004 objavila Komisija.
16. Spodbujanje ponovne uporabe in/ali popravila ustreznih odvrženih proizvodov ali njihovih delov, zlasti z uporabo izobraževalnih, ekonomskih, logističnih ali drugih ukrepov, kot so denimo podpora pooblaščenim centrom in mrežam za popravilo in ponovno uporabo ali vzpostavitev takih centrov in mrež zlasti v gosto naseljenih regijah.

▼ **M4***PRILOGA IVa***PRIMERI EKONOMSKIH INSTRUMENTOV IN DRUGIH UKREPOV
ZA SPODBUJANJE UPORABE HIERARHIJE RAVNANJA Z ODPADKI
IZ ČLENA 4(3) ⁽¹⁾**

1. Stroški in omejitve za odlaganje odpadkov na odlagališčih in njihovo sežiganje, kar spodbuja preprečevanje odpadkov in njihovo recikliranje, medtem ko ostaja odlaganje odpadkov na odlagališčih najmanj zaželena možnost ravnanja z odpadki;
2. Sistemi „plačaj, kolikor zavrže“, v skladu s katerimi se povzročiteljem odpadkov zaračunajo stroški na podlagi količine dejansko nastalih odpadkov, in zagotavljajo spodbude za ločevanje odpadkov, ki jih je mogoče reciklirati, na kraju nastanka, in spodbude za zmanjšanje mešanih odpadkov;
3. Davčne spodbude za darovanje proizvodov, predvsem hrane;
4. Sistemi razširjene odgovornosti proizvajalca za različne vrste odpadkov in ukrepi za povečanje njihove učinkovitosti, stroškovne učinkovitosti in izboljšanje upravljanja;
5. Sistemi kavcij in drugi ukrepi za spodbujanje učinkovitega zbiranja rabljenih proizvodov in materialov;
6. Dobro načrtovanje naložb v infrastrukturo za ravnanje z odpadki, tudi preko skladov Unije;
7. Trajnostno javno naročanje za spodbujanje boljšega ravnanja z odpadki in uporabe recikliranih proizvodov in materialov;
8. Postopno opuščanje subvencij, ki niso v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki;
9. Uporaba davčnih in drugih ukrepov za spodbujanje uporabe proizvodov in materialov, ki so pripravljeni za ponovno uporabo ali reciklirani;
10. Podpora raziskavam in inovacijam na področju naprednih tehnologij za recikliranje in obnovo;
11. Uporaba najboljših razpoložljivih tehnik za obdelavo odpadkov;
12. Ekonomske spodbude za regionalne in lokalne oblasti, zlasti za spodbujanje preprečevanja odpadkov in za okrepitev sistemov ločenega zbiranja, hkrati pa preprečevanje podpore za odlaganje odpadkov na odlagališčih in za njihovo sežiganje;
13. Kampanje ozaveščanja javnosti, predvsem o ločenem zbiranju, preprečevanju odpadkov in zmanjšanju smetenja, ter vključevanje teh tem v izobraževanje in usposabljanje;
14. Sistemi za usklajevanje, tudi digitalno, med vsemi pristojnimi javnimi organi, ki so vključeni v ravnanje z odpadki;
15. Spodbujanje stalnega dialoga in sodelovanja med vsemi deležniki, ki ravnajo z odpadki, ter spodbujanje prostovoljnih sporazumov in poročanja podjetij o odpadkih.

⁽¹⁾ Ti instrumenti in ukrepi sicer lahko zagotovijo spodbude za preprečevanje odpadkov, kar je najvišja stopnja v hierarhiji ravnanja z odpadki, Priloga IV pa vsebuje izčrpen seznam bolj specifičnih primerov ukrepov za preprečevanje odpadkov.

▼ M4*PRILOGA IVb***NAČRT IZVAJANJA, KI SE PREDLOŽI V SKLADU S ČLENOM 11(3)**

Načrt izvajanja, ki se predloži v skladu s členom 11(3), vsebuje:

1. oceno preteklih, sedanjih in predvidenih stopenj recikliranja, odlaganja na odlagališčih in drugih postopkov obdelave komunalnih odpadkov ter tokov, ki sestavljajo komunalne odpadke;
2. oceno izvajanja veljavnih načrtov ravnanja z odpadki in programov preprečevanja odpadkov v skladu s členoma 28 in 29;
3. razloge zaradi katerih država članica meni, da morda ne bo mogla doseči posameznega cilja iz člena 11(2) v roku, določenem v navedenem členu, in oceno, koliko dodatnega časa bo potrebovala za izpolnitev tega cilja;
4. ukrepe, ki so potrebni za doseganje ciljev iz člena 11(2) in (5), ki veljajo za državo članico v dodatnem času, vključno z ustreznimi ekonomskimi instrumenti in drugimi ukrepi za zagotavljanje spodbud za uporabo hierarhije ravnanja z odpadki iz člena 4(1) in Priloge IVa;
5. časovni okvir za izvajanje ukrepov iz točke 4, določitev organa, pristojnega za njihovo izvajanje, in oceno prispevka posameznega ukrepa k doseganju ciljev, ki veljajo v primeru dodatnega časa;
6. informacije o financiranju ravnanja z odpadki v skladu z načelom „onesnaževalec plača“;
7. ukrepe za izboljšanje kakovosti podatkov, kot je primerno, da se zagotovi boljše načrtovanje in spremljanje uspešnosti pri ravnanju z odpadki.

PRILOGA V

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 2006/12/ES	Ta direktiva
Člen 1(1)(a)	Člen 3(1)
Člen 1(1)(b)	Člen 3(5)
Člen 1(1)(c)	Člen 3(6)
Člen 1(1)(d)	Člen 3(9)
Člen 1(1)(e)	Člen 3(19)
Člen 1(1)(f)	Člen 3(15)
Člen 1(1)(g)	Člen 3(10)
Člen 1(2)	Člen 7
Člen 2(1)	Člen 2(1)
Člen 2(1)(a)	Člen 2(1)(a)
Člen 2(1)(b)	Člen 2(2)
Člen 2(1)(b)(i)	Člen 2(1)(d)
Člen 2(1)(b)(ii)	Člen 2(2)(d)
Člen 2(1)(b)(iii)	Člen 2(1)(f) in (2)(c)
Člen 2(1)(b)(iv)	Člen 2(2)(a)
Člen 2(1)(b)(v)	Člen 2(1)(e)
Člen 2(2)	Člen 2(4)
Člen 3(1)	Člen 4
Člen 4(1)	Člen 13
Člen 4(2)	Člen 36(1)
Člen 5	Člen 16
Člen 6	—
Člen 7	Člen 28
Člen 8	Člen 15
Člen 9	Člen 23
Člen 10	Člen 23
Člen 11	Člena 24 in 25
Člen 12	Člen 26
Člen 13	Člen 34
Člen 14	Člen 35
Člen 15	Člen 14

▼B

Direktiva 2006/12/ES	Ta direktiva
Člen 16	Člen 37
Člen 17	Člen 38
Člen 18(1)	Člen 39(1)
—	Člen 39(2)
Člen 18(2)	—
Člen 18(3)	Člen 39(3)
Člen 19	Člen 40
Člen 20	—
Člen 21	Člen 42
Člen 22	Člen 43
Priloga I	—
Priloga IIA	Priloga I
Priloga IIB	Priloga II

Direktiva 75/439/EGS	Ta direktiva
Člen 1(1)	Člen 3(18)
Člen 2	Člena 13 in 21
Člen 3(1) in (2)	—
Člen 3(3)	Člen 13
Člen 4	Člen 13
Člen 5(1)	—
Člen 5(2)	—
Člen 5(3)	—
Člen 5(4)	Člena 26 in 34
Člen 6	Člen 23
Člen 7(a)	Člen 13
Člen 7(b)	—
Člen 8(1)	—
Člen 8(2)(a)	—
Člen 8(2)(b)	—
Člen 8(3)	—
Člen 9	—
Člen 10(1)	Člen 18

▼B

Direktiva 75/439/EGS	Ta direktiva
Člen 10(2)	Člen 13
Člen 10(3) in (4)	—
Člen 10(5)	Členi 19, 21, 25, 34 in 35
Člen 11	—
Člen 12	Člen 35
Člen 13(1)	Člen 34
Člen 13(2)	—
Člen 14	—
Člen 15	—
Člen 16	—
Člen 17	—
Člen 18	Člen 37
Člen 19	—
Člen 20	—
Člen 21	—
Člen 22	—
Priloga I	—

Direktiva 91/689/EGS	Ta direktiva
Člen 1(1)	—
Člen 1(2)	—
Člen 1(3)	—
Člen 1(4)	Člena 3(2) in 7
Člen 1(5)	Člen 20
Člen 2(1)	Člen 23
Člen 2(2)–(4)	Člen 18
Člen 3	Členi 24, 25 in 26
Člen 4(1)	Člen 34(1)
Člen 4(2)(3)	Člen 35
Člen 5(1)	Člen 19(1)
Člen 5(2)	Člen 34(2)
Člen 5(3)	Člen 19(2)
Člen 6	Člen 28

▼B

Direktiva 91/689/EGS	Ta direktiva
Člen 7	—
Člen 8	—
Člen 9	—
Člen 10	—
Člen 11	—
Člen 12	—
Prilogi I in II	—
Priloga III	Priloga III